

ప్రకృతి చికిత్సా సిద్ధాంతం

(గతసంచిక తరువాయి)

- డా॥ గంగాపురం హరిహరనాథ్

సవీనవైద్యవిధానం రస, విష, గంధకాదుల ద్వారా రోగికి చికిత్స చేసేపద్ధతిని అనుసరిస్తుంది దీని నలన తాత్కాలికంగా రోగం ఉపశమించినా, అందరి ఉగ్రద్రవ్యాల దుష్ప్రభావం వల్ల దేహా అనూహ్యమైన క్రొత్తవ్యాధులకు గురిఅవుతున్నది. ఇది “కొండనాలుకకు మందువేస్తే ఉన్ననాలు” ఊడిపోయింది” అన్న సామెతకు తార్కాణంగా ఉన్నది.

ఆధునిక యాంత్రిక నాగరికత కారణంగా కోల్లెకొలది టన్నుల విషపదార్థాలు, వాయువుల వాతావరణంలోకి చేరుకొంటున్నవి. అణ్యస్త్రుపరిక్షలవల్ల విశ్వవివాశనమైన ఉష్ణశక్తి (రేడియోధార్మిక శక్తి) అంతట ఆవరిస్తున్నది. అరణ్యవిచ్ఛేదం వలన ప్రాణవాయువు కర్మ విషవాయువులు అలముకొంటున్నవి. వీటివల్ల ప్రాణుల శ్వాసకోశం విచ్ఛిన్నమై పూదయకోశః పనిచేయని స్థితికి చేరుకొంటున్నది. క్రిమినంహారక విషేషధాల వలన పంటలు, కూరగాయల విషపూరితాలైతున్నవి. ఈవిధంగా మనం ఆహారం పేర, నీటిపేర, బిషధంపేర విషాన్ని సేవించుచున్నాం దావురించింది. అభ్యుదయం పేర ప్రపంచ మృత్యుముఖంలోకి చేరుకొంటున్నది.

ఇట్లు చర్చర వాతావరణం వలన వ్యాధిగ్రస్తుడైన మానవునికి విముక్తి లేదా? అన్న ప్రశ్నకు సమాధానం ప్రాకృతిక జీవనవిధానం-ప్రకృతి ప్రదూషితమైన ఈ పారిశ్రామిక నాగరికతకు, రస, విష, గంధకాద్యేషధాలకు దూరంగా, ప్రవేశించినంతనే ముక్కును, కండ్లను మూయించి రోదనధ్వనులను చెవులలో చొప్పించే యమాలయాలైన నేటి వైద్యాలయాలకు ఆవల ప్రశాంతపవనవాటికలకు మధ్య, చల్లని చెట్ల నీడల్లో, సుగంధవాసితాలైన పూపాదరిండ్ల నడుమ విశ్రాంతి కల్పించి, స్వాదుజలంతో స్నానపానాలు, పచ్చని కూరగాయలు, పండినపండ్లు, గోరసాలతో హితమితమైన ఆహారం అందించి, ఉపవాసంతో అంతఃశరీరశుద్ధిని, ఆసన, ప్రాణాయామ, ధ్యానాదులతో మానసిక శుద్ధిని కావించి చన్నిటితో, మెత్తని వృత్తికతో, సూర్యరశ్మితో, ఆవిరితో, ఓషధి, వనస్పతులతో సహజమైన చికిత్స చేసి, ప్రసన్నచిత్తుని కావించి, మనుష్యునికి స్వక్షత చేకూర్చడమే ప్రకృతి చికిత్సకు గల ప్రయోజనం.

ప్రాచీనభారతజీవన విధానం ప్రాకృతిక జీవనసరళికి సన్నిహితమైనది. ప్రశాంతమైన అరణ్యాః మధ్య, నదీతీరాల్లో ఆశ్రమాలను, గ్రామాలను నెలకొల్పడం, ఆయామురువులలో ఫలించే కిందపయాలఫలాలను వనస్పతులను సేవించడం, ప్రాణదానం చేసే ఓషధిసనస్పతులను సూర్యచంద్రాదులను ఆరాధించడం, వ్రతాలతో, నోములతో, స్నానానికి, ప్రాణాయామానికి మృత్తికకు, ఉపవాసానికి, పాలు, పెరుగు, పండ్లు, తేనె, పూలు, పరి మున్నగువానికి ప్రాధాన్యః ఇవ్వడం దీనికి తార్కాణం.

చరాచరసృష్టికి ప్రబోధకుడు, ప్రాణదాత, వర్తకారకుడు, కాల స్వరూపుడు, మహాలేఖస్య సర్వశ్రేష్ఠమైన గాయత్రీమంత్రమునకు అధిష్ఠాన దేవత యైన సూర్యభగవానుని ఉపాసించడం మానవ సంతతికి అదిగ్రంథమైన ఋగ్వేదం పూర్వోగ, పాంచురోగాదుల నుండి కాపాడుమః అదిత్యుని ప్రస్తుతించడం, ఇందరి భాగమే. “ ఆరోగ్యం భాస్కరా దిచ్ఛేత్” (ఆరోగ్యమున్న సూర్యుని ఆశ్రయించవలెను) అని వైద్యశాస్త్రజ్ఞుల అదేశం. ఆరోగ్యపరిరక్షణకై శరద్భతువు:

'విశ్వహిందు'

(ధార్మిక, సామాజిక మాసపత్రిక)

సంపుటి : 11	సంచిక : 6	ఈశ్వర - జ్యేష్ఠం	జూన్ - 1997
-------------	-----------	------------------	-------------

ప్రధాన సంపాదకులు :

ప్రొ. బి. రామరాజు

సంపాదకులు :

బంగళా సుందరరావు

నలహో మండలి :

శ్రీ వి.పి.యస్. నాయుడు

డా. కసిరెడ్డి వెంకటరెడ్డి

చందా వివరములు

జీవిత సభ్యత్వం రూ. 500.00

వార్షిక చందా - రూ. 50.00

విడిప్రతి - రూ. 5.00

డి.డి.లు 'విశ్వహిందు'

అని మాత్రమే పంపవలెను.

చిరునామా :

'విశ్వహిందు'

4-5-212, "విజయశ్రీ"

కోతి, భాగ్యనగర్ - 500 095.

ఫోన్ : 517799, 591322.

ఈ సంచికలో పుట

సంపాదకీయం 2

ఛాందోగ్యోపనిషత్ 4

ఆది నుండి ఆధునికం వరకు - స్త్రీ 6

భారతపౌరుల విధులు 10

పూర్వోట లింగావధూత 12

ఆదిత్య హృదయం 16

విశ్వం ఆవిర్భావం 17

వి.హిం.స. సేవాప్రకల్పాలు 18

పరిస్థితి 19

కార్యకర్త = గుండెకాయ 21

హిందూ ఈజిప్ట్ 22

శ్రీరుద్రమ్ 23

భారత్ పై ఇండియన్ దాడి 25

దక్షిణ భారతంలో జాతీయవాదులైన 27

దురాక్రమణదారులు సుందిరాల స్థానంలో ... 29

ఆంధ్రక్షేత్రం 30

విశ్వప్రేమ 32

మూలభితం : శివరాజ్

(హిందూ సామ్రాజ్య చింతన)

మాసం - జూన్)

“గత 33 సం॥లుగా విశ్వహిందూ పరిషత్ కార్యకర్తలు చేస్తున్న అవరళక్రమి, దేశవ్యాప్తంగా చేపట్టిన అనేకానేక ఉద్యమాల ఫలితంగా నేడు హిందూసమాజంలో క్రమంగా ఆత్మవిశ్వాసం పుంజుకొని, స్వాభిమానం మేల్కొంటున్నట్టి కనిపిస్తున్నది. సమాజం తన అస్తిత్వాన్ని, అస్మితను, ఆత్మగౌరవాన్ని నిలద్రొక్కుకుని ప్రపంచం తనను ఒక గణనీయమైన శక్తిగా గుర్తించే స్థితిని సంపాదించుకోగలిగింది. నవవైతన్యం ప్రారంభమైంది. అయితే మరో వైపున హిందూవ్యతిరేక శక్తుల ఉధృతికూడా పెరుగుతూ, వాటి సుండి హిందూసమాజం అపార్థిశలు రాజకీయ, సాంస్కృతిక దాడులను ఎదుర్కొంటోంది. ‘సెక్యులరిజం’ అన్న ముసుగులో హిందుత్వాన్ని నాశనంచేయాలని అనేక శక్తులు పన్నాగంపన్ని అమలుజరుపుతున్నాయి. కేవలం జాగృత హిందూసమాజం మాత్రమే ఈ దాడులను తిప్పికోట్టగలదు. కనుక విస్తృత జనజాగరణ ద్వారా సమాజంలో నిరంతర అప్రమత్తతను నిర్మాణం చేయడం మన ప్రథమ కర్తవ్యం.

ధర్మార్థ కామమోక్షాలనే నాలుగుపురుషార్థాలను అక్ష్యాలుగా వుంచుకొని, శ్రేయోమార్గంలో వెళుతూ నలుగురితోబాటు తనూ ప్రగతిని సాధించాలని స్థాపించినాయి హిందువుల శాస్త్రాలు. ఇందులో ఉత్తమమైనది మోక్షమైతే మిగతా మూడు ఆమోక్షానికి క్రమమార్గదర్శకాలు.

ఆదర్శభగవద్భక్తుడు మోక్షాన్నికూడా త్రోసిరాజని ఆభగవత్సేవను, పరోక్షంగా భగవంతుడు దర్శనమిచ్చే పరమేశ్వర రూపమైన సమాజసేవనుకోరుకుంటాడు. అందుకోసం తన సర్వస్వాన్ని అనగా ‘సర్వ’ మనబడే తన సంపాదననూ ‘సర్వము’ అనే తనను తాను అర్పించుకుంటాడు.

ఇంతచక్కని మార్గాల ద్వారా ఇహ, పరాలను సంపాదించే పద్ధతులు వున్న సమాజం సువ్యవస్థితంగా వుండే అవకాశాలు పుష్కలంగా వున్నా, పాశ్చాత్యనాగరికతా వ్యామోహాలు అలుముకున్న సేపథ్యంలో, విషసంస్కృతులు పనిగట్టుకొని సమాజాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తున్న సేపథ్యంలో, పాకిస్తాన్ లాంటి ఇరుగు పొరుగుదేశాల కుట్రలు కుతంత్రాలతో నిప్పులేకుండానే సంస్కృతి దహనమయ్యే సేపథ్యంలో (‘జ్ఞాతిశ్చేదనలేనకిం?’ అంటారు) జనం ఆవారసత్వాన్ని పుణికి పుచ్చుకోలేని దయనీయస్థితి దాపురించింది.

అయితే విశ్వహిందూ పరిషత్ ధర్మం ఆధారంగా యీ పరిస్థితిని ఎదుర్కొని హిందువులవైభవాన్ని పునఃప్రతిష్ఠితం చేసే ప్రతిజ్ఞను శిరసావహించింది.

హిందూ సమాజం తన అభ్యున్నతికై అనేక మార్గాలను ఏర్పరచుకున్నది. వ్యక్తిని, అతని కుటుంబాన్ని కుటుంబం ద్వారా సమాజాన్ని శ్రేయోమార్గంలో పయనింపజేసేందుకు ఎన్నో ప్రక్రియలను చేపట్టారు హిందువులు. అందులోని ఒకానొక అంశం “చతురాశ్రమవ్యవస్థ”. ప్రస్తుతం గృహస్థాశ్రమం ఒక్కటే చిక్క శత్యమై కనబడుతున్నది. (బ్రహ్మచర్యాన్ని, వానప్రస్థాన్ని, సన్యాసాన్ని ప్రోత్సహించి సమాజ వ్యవస్థలో ఏర్పడిన అసమానతను నివారించులసి వున్నది. ప్రచారక

వ్యవస్థద్వారా బ్రహ్మచర్యాన్ని పరమ పూజనీయ డాక్టర్ జీ ఉద్ఘోషిస్తే, గత కొంతకాలంగా మానసియ శ్రీ అశోక్ సింఘాల్ జీ వానప్రస్థులుగా రమ్మని పరిపక్వమానసులను కోరటం, కొందరిని తయారు చేయటం, పురవైభవస్థితిని తిరిగి చేరుకునేందుకు జరిగే సప్రయత్నాలుగా యివి గోచరిస్తున్నాయి.

దేహంతో వివిధ అంగాలు వుంటాయి. అన్నీ కలిసి సమిష్టి శ్రేయస్సుకు పాటు పడినట్లే, సమాజంలోని వివిధ, విభిన్న వర్గాలు సమాజ శ్రేయస్సు కోసం సమన్వయంతో పనిచేయాలి. పాశ్చాత్యీకరణం చేత ఏర్పడిన అసమన్వయం, స్వార్థం, సమాజ జీవనాన్నే ముక్కలుగా నరికివేసింది. ఈ అసంతులనాన్ని సంతులనంగా మార్చి, ముక్కలను ఒక్కచోజేర్చి, అతికి సౌష్ఠవశరీరాన్ని ఒనగూర్చుకోవాలి. ఈ సమరసతాస్థితిని చేరుకునేందుకు, ఎందరో త్యాగనరతులుగా మార్చేందుకు మనం ప్రోత్సహించాలి. త్యాగం లేకుండా యిది నెరవేరదు.

మనస్సుకు వికాసం కలిగిన కొద్దీ దేవతలు, భాషలు, తత్వాలు, సంప్రదాయాలు ఉపాసనాపద్ధతులు, అంతా విస్తరించుట మొదలయింది. వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, రామాయణం, భారతేతిహాసాలు, పురాణాలు, కావ్యాలుగా విస్తారం చెందిన హిందూ సాహిత్యంలో అనంతవైవిధ్యం వ్యక్తమైన విచారధారకు (శృతిర్విభిన్నా స్మృతయశ్చిభిన్నా చైకోమునిః యస్యవచో ప్రమాణం) ఫలం అద్వైత పరమార్థమే. అహంకార, మమకారం, నేను-నాది, అనుకోవటంలోని ద్వంద్వాన్ని హావనం చేయటమే దుర్వాసుడు సాధన యజ్ఞంగా చెప్పాడు. ఈ అద్వైతస్థితిని సాధించే ప్రయత్నం నిరంతరం కొనసాగుతూనే వున్నది. ఈ ధ్యేయసాధనలో భాగాలైన ఏకతామంత్రం ('యంవైదికా మంత్రదృశః'), సత్సంగం- ఇతరులతో సమయాన్ని కలిసి పంచుకోవటం - వీటితో - "పరంవైభవం నేతుమేతత్సర్వాష్ట్రం" ధ్యేయం వైపు ఉత్సాహంతో పరుగులు పెట్టుదాం. ఆతల్లి ఆశీస్సులు మనకు ఎప్పుడూ వుంటాయి. సత్సంగాలను సాధ్యమైనన్ని ఎక్కువ స్థలాల్లో ఏర్పాటు చేసేందుకు, సక్రమంగా నడిపేందుకు, కార్యకర్తలను ప్రోత్సహిద్దాం. సత్సంగాలలోనే సమాజపరమాత్మను దర్శించగలగాలి. మొత్తం సమాజహితాన్ని కాంక్షించేవ్యక్తి తనహితం సైతం అందులోనే అంతర్భూతమై ఉందని గ్రహించాలి.

సత్సంగాలు నడపాలన్నా, సమరసతను సాధించాలన్నా సమయదానం అత్యంత ఆవశ్యకమైన విషయం'' అని వి.హిం.ప. (ప. ఆంధ్ర) 2వ ప్రాంత ప్రతినిధి సభలో ఏప్రిల్ 27న ప్రాంతఅధ్యక్షులు శ్రీ జి. పుల్లారెడ్డిగారు తమ అధ్యక్షీపన్యాసంలో కార్యకర్తలకు, సమాజానికి చక్కని సందేశం అందించారు.

-జైహింద్.

‘సెక్యులరిజ్’ ప్రభుత చేతలు భిన్నమై

అధికశాలమున్న హైందవులను

కించపరచుచుంట వంచన యౌగదా!

విశ్వహిందు వాణి వినుడు వినుడు

- సుందరం

ఛాందోగ్యోపనిషత్ - విశేషాలు - 3

లోకంలో బాలురందరు తమతోటి పిల్లలు ఏమిచేస్తారో అదే తానూ చేయాలని ఆలోచిస్తారు. కొంతమంది దానికి భిన్నంగా ప్రవర్తించినా కొంతకాలానికి ఎక్కువ మంది చేసేసరి తానుకూడా చేయాలని నిశ్చయించుకుంటారు దీనికైవారు తపా తపా లాడుతారు. ఇది స్వాభావికము. సత్యకాముడనే బాలుడు తన గ్రామంలోని బాలురు అందరు విద్యాభ్యాసం చేస్తుంటే తాను గ్రామంలో ఊరకనే సరిలేకుండా తినితిరగడం ఎందుకుచేస్తున్నానని ఆలోచిస్తాడు. తానుగూడ విద్యాభ్యాసం చేయాలనే బలీయమైన కాంక్షతో అతడు తనతల్లి వద్దకువెళ్లి అమ్మా! మన గ్రామంలోని పిల్లలందరు గురువువద్ద విద్యాభ్యాసం చేస్తున్నారు. దానికి వారి తల్లిదండ్రులు సహకార మిస్తున్నారా? మరి నీవు నాకెందుకు విద్య నేర్పించుటలేదు? నాకుగూడ విద్యాభ్యాసం చేయాలని కోరికగా ఉంది. నేను గురువువద్దకు వెళితే వారు నాగోత్రం అడుగుతారా? నా గోత్రమేమిటో చెప్పితే నేనుగురుశుశ్రూషచేసి జ్ఞానం సంపాదించుకొంటాను, అని అడిగాడు. అమాటలువినగానే తల్లి బిత్తరపోయి తత్తరపడి ఇంతకాలంగా దాగిన విషయాన్ని పీనీ ఇప్పుడు చెప్పక తప్పదని నిర్ణయించుకొని ఈవిధంగా చెప్పింది.

నాయనా! నేను యౌవనంలో ఉండగా చాలామంది ఇంట్లలో పనులుచేస్తూ వారిని సేవించాను. ఆపనుయంలో నేను గృహవత్సినెన్ను కన్నాను. కానీ నీ తండ్రిగోత్రంనేను అడుగులేదు. అందువలన నాకావిషయంతెలియదు. కాబట్టి నీవు నీ గురువుకు చెప్పి “నా పేరు జాబాల నీ పేరు సత్యకామ కావున నేను సత్యకామజాబాలిని అని చెప్పు. వారు అను గ్రహిస్తారు అనిచెప్పి దీవింపింపింది.

వెంటనే అబాలుడు గౌతముడను గురువును సమీపించి వినప్రస్తుతై గురుదేవా! “నాతోటి బాలురందరు తమవద్ద విద్యాభ్యాసం చేస్తున్నారు నేను అజ్ఞానంతో గ్రామంలో దిమ్మరిగా ఉన్నాను. నాకుగూడ చదువుకోవాలనే వాంఛ బలంగా ఉంది. కాబట్టి నన్ననుగ్రహించి విద్యాదానం చేయగోరుతున్నాను మిమ్ములనే శరణుపొందాను అని గురువుపాదాల వద్ద శిరస్సు ఉంచి ప్రార్థించాడు.

అప్పుడు గురువు నాయనా! నీ గోత్రమేమిటి అని అడుగగా, ఆచార్య! నా గోత్రమేమిటో నాకు తెలియదని తన తల్లి చెప్పిన విషయాలన్నీ గురువుకు విన్న వింతుకొని తన పేరు సత్యకామ జాబాలి అనిచెప్పాడు.

ఈ మాటలు విన్న గురువు ఈ బాలుడు పేరుకు తగ్గట్లు సత్యమునే చెప్పుతున్నాడు. ఇతడు సద్గంజశాడే అయి ఉంటాడు. లేకుండా నిజాన్ని పలుకుడు. అని నిశ్చయించుకొని నాయనా! సమిధలను తీసుకొని రమ్ము. నీకు ఉపనయన సంస్కారముగావించి శిష్యునిగా స్వీకరించెదననెను.

వెంటనే సత్యకాముడు అడవికివెళ్లి సమిధలను తీసుకొనిరాగా గౌతముడు వానికి యధావిధిగా ఉపనయన సంస్కారం చేసి అనుగ్రహించాడు. సత్యకాముడు బ్రహ్మచర్య దీక్షబూనిన తర్వాత గురువు తన గోవులలో బాగా చిక్కియున్న నాలుగువందల గోవులను వేరుచేసి ఆతనికప్పగించి నాయనా! ఈ నాలుగు వందల గోవులను అరణ్యమునకు తోలుకొనిపోయి నీవును అచటనే ఉండి వేయి గోవులగు వరకు వీటి సేవ చేస్తూ వేయి గోవులుకాగానే తిరిగి రమ్ముని పంపెను.

మనం దీనిని పరిశీలిస్తే మన ప్రాచీనులు సమాజం సవ్యంగా ఉంటానికి ధర్మపూర్ణం కావడానికి మానవునకు గుణాలే ప్రధానంగాని తాను పుట్టిన కులం కాదని, ఎవడు సద్గుణవంతుడై, సత్యశీలియై, పరోపకారిపదాయుణుడై, బ్రహ్మ జ్ఞానం కలవాడై జీవిస్తాడో అతడే నిజమైన బ్రాహ్మణుడని గుణములకే ప్రాధాన్యం ఇచ్చారు. మనం ప్రస్తుత సమాజంలోని సమస్యలను పరిష్కరించాలంటే సమాజాన్ని ఏకత్రాటిస్తే నడిచేటట్లు చేయాలంటే అందరిలోనూ గుణప్రాధాన్యతను గమనించి, సత్యస్వరూపమైన బ్రహ్మజ్ఞానం అత్యంత ఆవశ్యకమని తెలుసుకొని జీవిద్దాం. ఇదియే మన సంస్కృతీసాంప్రదాయాలకు అందమని తెలుసుకొని ప్రవర్తిద్దాం.

ఈ దేశం కీర్తి ప్రతిష్ఠలతో ప్రపంచంలో ఆదర్శంగా నిలబడాలంటే మనలోని విభేదాలు తొలగిపోవాలి సత్యపూరితమైన జీవితం ప్రధానమని గుర్తించాలి.

సత్యగుణాన్ని ఆదర్శంగా గ్రహించి హరిశ్చంద్రుడు కష్టాలపాలబడినా చివరకు ఆనంద స్వరూపుడై లోకంలో ఈనాటికి కీర్తింపబడుతున్నాడు.

శ్లో॥ సత్యేన ధార్యతే పృథ్వీ సత్యేన తపతూరవిః॥
 సత్యేన వాయవోవాంతి సర్వం సత్యే ప్రతిష్ఠితమ్॥
 అంటే భూమి సత్యముచేతనే వెలుగుచున్నది.
 గాలి సత్యముచేతనే వీచుచున్నది.

ఈ సమస్త ప్రపంచము సత్యమందు ప్రతిష్ఠితమైయున్నది సత్యకామునివలె సత్యంలో బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నులమై సమాజసేవతో జీవిద్దామా! - ఉపద్రష్టవేంటక్ష్మయ్య

జీవిత సభ్యులు

MUKKA DEVENDRA

(Municipal Chair Person)

7-8-756; Kummari Veedhi,

Nizamabad - 503 001.

DHAHPAL SURYA NARAYANA

Kishan Cloth Emporium,

Nizamabad - 503 001.

ఆదినుండి ఆధునికం వరకు - ప్రే

(గతసంచిక తరువాయి)

- డి.జి. విజయలక్ష్మి

ఇకదశోపనిషత్తులలో ప్రశ్న, ముండక, మాండూక్య అధర్వవేదమునకు చెందినవే. 4వ కాండలో 5వ అనువాకంలోని 30 సూక్తాలు వాక్ అనే ఋషిక చెప్పినవే. వీటిని జాతకర్మ, మేధా జననార్థం శిశువును ఒడిలో పెట్టుకుని చేసే ఆజ్యహోమంలో, ఉపనయన సమయంలో, ఆధ్యయనం ముగిసిన తర్వాత, పంచకర్మలలో కూడా వినియోగిస్తారు. ఇన్ని విధములుగా ఉపయుక్త మయ్యే సూక్తాలను చెప్పిన స్త్రీలకు తక్కువేమిటి? ఇలా నిశితంగా గమనించినట్లైతే ఏవేదంలోనూ స్త్రీని కింద పర్చినట్లు, హోమోపద్ధతులున్నట్లు, పురుషులకంటే ఆధమురాలుగా చెప్పినట్లు ఆధారాలు లేవు సరికదా ఆధికురాలుగా చెప్పిన సందర్భాలు లేకపోలేదు.

మనుస్మృతి - స్త్రీలు -

మనకు వేదములు స్రమాణ గ్రంథాలు. ఆ వేదములలోని విషయమునే ప్రతిపాదిస్తూ మానవుల శ్రేయస్సు కొరకు మహర్షులు సూత్రీకరించిన నియమాలే ధర్మ శాస్త్రాలు. ధర్మం కేవలం బాహ్య వ్యవహారాలేకాక అంతః కరణ ప్రవృత్తులను కూడా నియంత్రిస్తుంది. జీవన లక్ష్యాన్ని చూపించి, చిత్తుత్తీర్ణి కల్గించి, మనసిని శ్రేయోమార్గంలో నడిపిస్తుంది. అందుకే, “ధర్మోన్యైవ ప్రజాః సర్వాః రక్షంతిస్మ సరస్వరం” అని భారతంలో చెప్పబడింది. అంటే ధర్మము చేతనే ప్రజలు సరస్వరము రక్షించబడుతారని అర్థం. అసలు ధర్మమంటే ఏమిటి?

విద్యద్విః పేవితః సద్విః నిత్యమద్వేషరాగిభః॥

హృదయే నాభ్యనుజ్ఞాతో యోధర్మః తంనిబోధత॥

రాగద్వేష రహితులైన సజ్జనులు ఏ సదాచారములు స్వీకరించినారో అనియే ధర్మములు - వారు వేదార్థముల గ్రహించి సామాన్యుల కవగతమయ్యేలా వాటి సారాన్ని శాస్త్రాలుగా మనకందించారు. ఈ ధర్మ శాస్త్రాలన్నింటిలో మనువు రచించిన ధర్మశాస్త్రమే శ్రేష్ఠమైనదిగా మహనీయు లంగీకరించారు. ‘మనుః సర్వ జ్ఞానమయః’ అంటూ, ధర్మశాస్త్రాలని స్మృతులని, వేదాలను శ్రుతులని అంటారు. శ్రుతిరివార్థం స్మృతిరవ్యగచ్ఛత్’ అంటూ ఉపమానంగా చెప్పారొక కావ్యంలో. మనువు ఏదిచెప్పినా అది మానవులకు దివ్యస్వధంలా వేలు చేసేందుకే. వేదానుకూలంగా రచించిన ఆయన ‘మనుస్మృతి’ మనుషులకో దివ్య స్మృతి. మనుస్మృతిలోని సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధంగా వున్న మనుస్మృతి ప్రశంస యోగ్యంకాదని బృహస్పతిస్మృతిలో చెప్పబడింది.

మనుస్మృతి విరుద్ధ యాస్మృతిర్న ప్రశస్యతే॥

వేదార్థోపనిబద్ధత్వాత్, ప్రాధాన్యం హిమనోఃస్మృతేః॥ అంటూ, అట్టి ప్రశస్యమైన మనుస్మృతిలో ఏ ఏసంస్కారాల వల్ల ఏ ప్రయోజనం వుంటుందో విశదీకరిస్తూ మనస్సి గర్భస్థుడైన సమయం నుండి మరణానంతరం శ్రాద్ధకర్మల వరకు చేయవలసిన కర్మలు విధించ బడ్డాయని, వీటినే పోడశ

సంస్కారాలంటారని మనందరికీ తెల్పు. అలాగే ఆయన స్త్రీలను కింపపర్చుతూ రచన చేసాడని, స్త్రీల విషయంలో అగౌరవంగా, అసహ్యంగా చిత్రిస్తూ ఉద్దేశించాడనే అపప్రధలనేకం వున్నాయి. అది ఎంత వరకూ నిజం? నిజమైతే ఏ విధంగా అగౌరవం కల్గిందాడు! అని ఆలోచించే వాళ్లు నిజంగా ఎంతమంది వున్నారు?" పదుగురూడు మాట పాడియై ధరచెల్లు" అన్నట్లు జనవాక్యం "శత్రుమనే భ్రమలో మహర్షి మనువును నిందించేవారు. మనమొకసారి మనువు దృష్టిలో మహిళల స్థానమెలాచిదో పరామర్శిద్దాం! ఆయన స్త్రీలకెంత హితుడో, ఎలాటి అహితుడో పరిశీలిద్దాం!!

అసలు సృష్ట్యాదిలో భగవంతునిలో సగభాగంగా చిత్రించాడామెను మహర్షి మనువు. 1వ అధ్యాయంలో 37వ శ్లోకం.

ద్విధా క్షత్వాత్మనో దేహమర్జేన పురుషో భవత్

అర్జేననారీ --- అంటూ. బ్రహ్మ శరీరం రెండు భాగాలుగా విభక్తమై సగభాగం పురుషుడుగా, సగభాగం స్త్రీగా మారింది అని పై శ్లోకానికర్థం. అదే శరీరంలో ఒక భాగము ఉన్నతం మరొక భాగమున అధమం సాధ్యమా? స్త్రీ పురుషునితో సమానమని వ్యక్త పర్చడమే మనువు మనోగతాభిప్రాయమై వుంటుంది. స్త్రీ పుట్టుకనుండి అంటే శిశువుగా వున్నప్పటినుండి మాతృస్థానం వరకూ, తనయగా, తల్లిగా, చెల్లిగా, చెలియగా, అన్ని స్థానాల్లోనూ ఆమెకగ్రహీతమే. ఆమె పట్ల ఉదారత, ప్రేమ, వాత్సల్యం ప్రస్తుతించే విధంగా శ్లోకాలు రచించారు. స్త్రీల పట్ల గౌరవాన్ని వ్యక్తం చేసే శ్లోకాలు కోకొల్లలు. మనం కొన్నింటినైనా పఠిద్దాం!

ఆడపిల్ల పుడితే ఆమెకెలాంటి పేరు పెట్టాలి అనేది 7/33 శ్లోకంలో వివరించాడు - స్త్రీణాం సుఖోద్యమ క్రూర విప్రుస్తార్థం మనోహరమ్।

మాంగల్యం దీర్ఘవర్ణంతమ్ ఆశీర్వాదాభాదానవత్. అంటూ సుఖోద్యమం అంటే సులభంగా పల్లెగలగేదిగా వుండాలి. అక్రూరం అంటే క్రూరమైన అర్థం లేకుండా, సున్నితంగా. విప్రుస్తార్థం = పుష్టమైన అర్థయుక్తమైన మనోహరమైన, శుభకరమైన, పేరు చివర దీర్ఘాక్షరము ఆశీర్వాదవాచకం కల్గిన పేరు పెట్టాలిట. పేరులోనే ఆమె లాలిత్యం, సౌశీల్యం, సౌకుమార్యం అర్థమై పోవాలన్న మాట? మరిప్పుడో? అర్థంలేని పేర్లు, అర్థంకాని పేర్లు పెట్టుకుంటున్నాం. ఉదా॥ శిల్ప, చిత్ర, అంటే శిల్పమంటే రాయి, చిత్రమంటే బొమ్మ అని అర్థం. ఇనిరెండక్షరాల్లోని ఆధునిక పేర్లు. ఇక మూడక్షరాల ముచ్చటైన పేర్లు మౌనిక, హారిక, ప్రియాంక, పేర్లు అందంగావుంటే చాలనుకుంటారు. కాని అనాడు అర్థవంతమైన పేర్లకే ప్రాధాన్యత నిచ్చేవారు, సుశీల, సుస్మిత, సునయన, సులోచన అంటూ. పేరు పెట్టే విషయంలో కూడ మనునెంత చక్కని నియమాలు చెప్పారో చూడండి.

ఇక బిడ్డను కూడ అమ్మా అని పిల్చుకునే సుసంస్కృతికి వారసులం మనం వత్తే; అంట అని సంభోదించేవారు శాస్త్రాల్లో. పరస్త్రీలతో మాట్లాడేటప్పుడు ఎలా సంభోదించాలో కూడ చెప్పాడొక శ్లోకంలో.

పరపన్నీతు యాస్త్రీస్యాత్ అసంబంధాయోనితః।
తాం బ్రూయాద్భవతీత్యేవం సుభగే భాగినీతి చ॥

భావతీ అంటే మీరు అని గౌరవసూచక బహువచనార్థంతోనో సుభగేఅంటే సౌభాగ్యవతీ అనిగాని, భాగినీ అంటే అక్కయ్యా అని, తమకంటే చిన్నదైతే చెల్లీ అని (భాగినీ శబ్దానికి అక్క లేక చెల్లెలు అని అర్థం) గౌరవంగా సంభోదించాలి. తమ కంటే చిన్నవారిని ఆయుష్షుతీ అని ఆశీర్వాద సూచకంగా కూడ సంభోదించాలి అన్నారు మరో శ్లోకంలో. తమ కంటే పెద్దవారిని మాతృభావనతో సంభోదించాలన్నారు. ఇక కుటుంబంలోని బంధు జనుల్లో స్త్రీలను ఎలా సంభోదించాలో గౌరవించాలో కూడ చెప్పారోచోట-

గురుపత్నీ, రాజపత్నీ, జ్యేష్ఠపత్నీ తదైవచ।
పత్నీమాతా స్వమాతాచ పంచైతాః మాతరః స్మృవితాం॥

గురువుభార్య, పాలకునిభార్య, అన్న భార్య (వదినె) భార్యతల్లి, (అత్త) తన తల్లితో సమానంగా గౌరవించదగినవారు. తల్లిని తండ్రికన్నా వెయ్యిరెట్లు అధికంగా గౌరవించాలన్నారు.

ఉపాధ్యాయాన్ దశాచార్యః, ఆచార్యాణాం శతంపితా।
సహస్రంతు పితౄన్ మాతా, గౌరవేణాతిరుచ్ఛతే॥

పదిమంది ఉపాధ్యాయుల కన్న ఒక ఆచార్యుడు, వందమంది ఆచార్యులకన్న ఒక తండ్రి, వేయిమంది తండ్రులకన్న ఒక తల్లి అధికంగా గౌరవించతగిన వారనే భావాన్ని వ్యక్తం చేసే శ్లోకమిది-

స్త్రీని గౌరవించకపోతే ఏమాత్రుందో, ఎలాటి కష్టనష్టాలు పొందుతారో కూడ చక్కగా వివరించారీక్కడ-

యత్రనార్యస్సు పూజ్యంతే, రమంతే తత్ర దేవతాః।
యత్రైతాస్సు సపూజ్యంతే సర్వాస్త్రాఫలాః క్రియాః॥

ఏక్కడ స్త్రీలు గౌరవించబడతారో అక్కడ దేవతలు సంతోషిస్తారు. స్త్రీలు గౌరవించబడని చోట యజ్ఞాదికర్మలన్నీ నిష్ఫలమౌతాయి.

“శోచంతి జామయోయత్ర వినశ్యత్యాశు తత్కులమ్” అన్నారెంకొక శ్లోకంలో. స్త్రీలు గౌరవంపడక శోకించిన వంశమునశించునని అర్థం. స్త్రీలనెలా గౌరవించాలో, ఎందుకు గౌరవించాలో, గౌరవించక పోతే కల్గేనష్టమేమిటో వివరించిన మనువుకు స్త్రీలపై హీనదృష్టి వుందంటే నమ్మసాధ్యమా? స్త్రీలప్రగతికి ధర్మశాస్త్రం విష్ణుం కల్గించటం సత్యమా? అని యోచించాలి మనం. అంతేకాదు నిత్యకృత్యాలలో కూడ ఆమె గురించి, ఆమెహితవు గురించి ఎన్నో విషయాలు శ్లోకరూపంలో వివరించారు.

సువాసినీ కుమారీశ్చ రీగిణీ గర్భిణీస్త్రీయః।
అతిధిభ్యోగ్ర ఏవైతాన్ భోజయేదవిచారయన్॥ అనగా -

క్రొత్త పెండ్లికూతురు, అనారోగ్యవంతురాలు, కన్య, గర్భిణి మొ॥ స్త్రీలకు అతిథులకన్నా ముందే భోజనం పేట్టాలి అని అర్థం. భర్త తినేవరకూ, ఎదురుచూడాలి, భర్త తిన్న తర్వాతనే తినాలి, భర్త తిన్న ఎంగిలి పళ్లెంలోనే తినాలి అనే నియమాల్లేవి ఆనాడు లేవు. అసలెక్కడా పురుషుడేముందు భోజనం చెయ్యాలనే ప్రస్తావనే లేదు. కాని స్త్రీలుకొన్ని సందర్భాలలో అందరికన్నా ముందే తినాలనే చెప్పబడింది. అంటే ఈ ఆచారాలు మధ్య కాలంలో సంకుచితలేర్పడినవే కాని ఏ భర్తూ శాస్త్రాలు నిర్దేశించినవి కావని సుస్పష్టం. మరేతే ఇలాంటి మూర్ఖపు ఆచారాలేర్పరిచి, ఇది శాస్త్రంలో చెప్పబడిందంటూ శాసించే పెద్దలనేమనాలి అనిపిస్తుంది మనకు. వారి దృక్పథంలో నుండి చూస్తే వారిమాట కర్ణేనని అంగీకరించక తప్పదు. ఎలాగంటే ఒకప్పుడు ఉమ్మడి కుటుంబాలెక్కువగా వుండేవి. అప్పుడు స్త్రీలు ఎక్కువగా గృహకార్యాలకే పరిమితమై వుండేవారు. పగలంతా శ్రమించినవ్యక్తి ఆలస్యంగా ఇల్లువేరితే అందరూ తినగా మిగిలిన అడుగుబొడుగు వారికి పెట్టడం ఇష్టలేకనే ఎండలో కష్టపడించే వ్యక్తి తినకుండా తాను తినటం ఇష్టం లేకనో, భర్తతో కలిపితే ఆనందానుభూతికోసమో స్త్రీలు తాముతినకుండా ఎదురుచూశేవారేమోననిపిస్తుంది. ఇక ఈ ఎంగిలి పళ్లెంలోనే తినాలనే ఆచారంలో నిజాన్ని పరిశీలిస్తే-

మనపు స్త్రీల విషయములో ఇలా అన్నారు-
(ప్రీణిపర్వోద్దేశిత, కుమార్యుత్వమతి సతీ)

ఊర్ధ్వంతు కాలాదేతస్మాత్, వాదేత సభృశీం వతిం॥ అంటే కన్య రజస్వల అయిన మూడు సం॥ల తర్వాత తనతో సమానుడగు పతిని పొందవలెను. అంతకుముందు వివాహమాడకూడదని భావం. కనీసం 12 లేక 13 సం॥ రజస్వల అయిన తర్వాత 3 సం॥ అంటే 16 సంవత్సరాల తర్వాతే వివాహప్రసక్తి అని స్పష్టమౌతుంది. అయితే ఆతర్వాత కాలంలోనే భర్తంటే భయము, దగ్గరికి పోవటానికి సంకోచము వుంటాయని, అవి పోగొట్టడం కోసం, ఒకే స్థేటులో తినటం, భర్త తిన్న స్థేటులో తినమనటం చేశారేమోనని భావించవచ్చు. (సశేషం)

ప్రపంచంలో అసలైన ముస్లిందేశం లేనే లేదు

ముస్లింల మధ్య ఇంటర్నెట్ చర్చలు విశ్వాసంలోనికి తీసుకుంటే నేడు ప్రపంచంలో ముస్లిం దేశాల్లో ఏ ఒక్కటి అసలైన ఇస్లాందేశం కాదు. అనితేలింది.

5-5-1997న వరల్డ్ బ్రాడ్ కాస్టింగ్ సర్వీస్ అధ్యక్ష్యంలో ముస్లిం సంభాషణా భవనంలో చర్చల్లో పాల్గొన్న ముస్లింలంతా సాదీ అరేబియా, పాకిస్తాన్, సూడాన్, లేక చివరకు గడ్డాఫీ లిబియాలనూ సహితం అసలైన ఇస్లాందేశాలుగా పిలవడానికి తిరస్కరించారు.

చర్చల్లో పాల్గొన్నవారిలో సున్నీలు అధికం. వారి దృష్టిలో షియా ఇరాన్ అసలు ఇస్లామ్ కానేకదట.

ఏదేమైనా అఫ్ఘనిస్తాన్లోని తాలిబన్ ప్రభుత్వం పై గొప్ప ఆశలు వ్యక్త పరచారు.

(మీ.ఫో)

భారతపౌరుల విధులు

ప్రతిష్ఠా కనీస ధర్మాలు :

1. భారతదేశరక్షణ ప్రథమకర్తవ్యం : దేశ ప్రగతి ప్రథమ లక్ష్యం. దేశం కొరకు ప్రాణాన్నైనా అర్పించాలి.
2. విధి : దైవభక్తి, సచ్చీలము, సత్ప్రవర్తనతో జాతికి సేవ.
3. శీలము : సచ్చీలమేపెన్నిధి, లంచగొండి గాని స్వచ్ఛమైన పౌరుడు జాతికి దేశానికి ఒక వరం.
4. ఆరోగ్యం : విజయానికి మూలం ఆరోగ్యం. ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం. శీలము తర్వాత ఆరోగ్యము కాపాడుకొనుట జాతికి ప్రధానము.
5. మంచితనం : మద్యపానం, మత్తు పదార్థవాడకం, ధూమపానం, పాన్ సేవనం, లంచగొండితనం, వరకట్నం, స్వార్థం, అవినీతి, మోసం, మొదలగు దుశ్చర్యలను నిరూపించవలెను. జాతియెడ అవిశ్వాసం, ద్రోహం - నేరం - పాపం అగును.
6. శ్రమశ్రుతి : పౌరులు శ్రమశ్రుతి అనుబంధములకు యజమానులు - జాతీయ సంపదను సత్సంరక్షణ, దురుపయోగముచేయుట, దొంగిలించుట నేరము. దేశాన్ని ఆరోగ్యవంతంగా ఉండేట్లు చూడాలి.
7. వికలుకుంఠం : పౌరులందరూ సోదరులు. సోదరభావంతో అందరూ సమైక్యంగా ఉండాలి.
8. మతం : మతసమానం - సమభావం ఉండాలి. అలాగే సాంప్రదాయాల యెడనూ. నిన్ను ఇతరులు ఎలా గౌరవించాలనుకుంటావో సేపు ఇతరులను అలా గౌరవించు.
9. హింసావర్జిత : హింస, ద్వేషాలు విడనాడు. లేకున్న జాతికి మచ్చయేర్పడును.
10. ఆర్థిక : సామాన్య జీవనం - ఉత్తమ ఆలోచనలు అనుసరించాలి. విలాసాలుమాను - దుర్వ్యయంనిరోధించు. బీదబిక్కిని సమాధరించి, వారితో సమంగా పంచుకొని జీవించాలి.
11. చట్టం : చట్టాన్ని గౌరవించు. సామాజికన్యాయాన్ని అనుసరించు.
12. అహింస : అహింసా పరమోధర్మః ఇతరులను గాయపరచకుండుట ఉత్తమం. దయదైవత్వలక్షణం. భూతదయ పవిత్ర విధి. ఇదీ భారత దేశసందేశం. అనుసరించి అసలైన భారతీయుడవుగమ్ము.
13. ప్రకృతి : పర్యావరణం : మానవుడు ప్రకృతి అవిభాజ్యము పరస్పర సంబంధితము.

ప్రకృతిలోని ప్రతిదీమానన అభివృద్ధికే దోహదం. కనుక పర్యావరణ పరిరక్షణ మనవిధి. తేమంగా ప్రగతి పథంలో మానవుడు పయనించడానికత్యంత అవసరము. గాలి, నీరులను కాలుష్య పరచడం జాతీయనేరం. గతాన్ని సరిదిద్దుకోవాలి.

ఐక్యత : అడ్డంకులు అధిగమించి, అపాయాలు నివారించడానికి దేశప్రజలు ఏకంగా ఉండాలి . కలసి ఉంటే సుఖం - విడిపోతే పతనం, నేటి భారతానికిది అత్యవసరం - దేశభక్తి అంటే దేశ ప్రజలపై ప్రేమ ప్రతి పౌరుడు తన భారతదేశానికి అంకితంకావాలి.

విద్య: ప్రతి పౌరుడుతన బిడ్డలకు, కుటుంబ సభ్యులకు దేశభక్తి సేవా ప్రవృత్తిని ప్రబోధించాలి. ఆ విధంగా అసలైన పౌరుడుగా దేశసేవలో జీవితాన్ని మలచుకోవాలి. 'దేశభక్తులు'

ఆర్షవిద్యాపాఠశాల

ప్రియాత్మ బంధువులారా!

కృష్ణాజిల్లా పోరంకి ఏరియా పెనమలూరు శ్రీ పరమాత్మానందా శ్రమంలో 1997 జూలై 18వ తేది శుక్రవారం నుండి 4 మాసాలు ఆర్షవిద్యా పాఠశాల ప్రారంభించబడును. ఇందులో ఈశ, కేన, కళ, ముండక ఉపనిషత్తులు, శ్రీమద్భగవద్గీత, యోగసూత్రాలు, సరళసంస్కృత భాషా పఠనయం బోధించబడును. తరగతులు పూజ్య శ్రీశ్రీశ్రీ ఆచార్య శంకరానందగిరి స్వాములవారు స్వయంగా నిర్వహింతురు. అవకాశాన్ని అనుసరించి పురుషసూక్తాది వేదముంట్టాలు, ఇతర అత్యవసర విషయాలు కూడ నేర్పబడును - 20 సంవత్సరాలనుండి 40 సంవత్సరాల వయస్సుగోపువారు మాత్రమే ఇందులో చేరే దానికి అవకాశముంటుంది. అవసరమనిపించినచో కాలవ్యవధి ఒకటి రెండు మాసాలు పెంచబడును కనీసం 10వ తరగతి చదివి ఉండాలి ఇంటర్మీడియట్ నిర్ణయించబడిన వారుమాత్రమే చేర్చుకోబడుదురు ప్రతిష్ఠితమైన ఆశ్రమ సేవకులగు బ్రహ్మచారి, సన్యాసులకు ఉచిత భోజన, వసతి కల్పించబడును. మిగతవారు నిర్ణయించిన రుసుము చెల్లించి చేరవల్సియుండును. విశేష యోగ్యత కలవారు బ్రహ్మసూత్ర, వేదాంత పరిభాష - సంస్కృత వ్యాకరణాదులు నేర్చుకునే దానికికూడ అవకాశముండును - ఇతరవివరాలు, ప్రవేశ పత్రము, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు 25 రూ॥ ఎమ్. ఓ ద్వారా ఈ క్రింది అడ్రసుకు పంపవలయును - చేరగానే ప్రవేశపత్రము వగైరా పంపబడును - ఇంటర్మీడియట్ లేదిగూడ నిర్ణయించి తెలుపగలము - స్థానికంగా ఉండేవారు ఎవరైనా శ్రమణం చేసి వెళ్లవచ్చును - రుసుము లేదు-

ఇట్లు

కార్యనిర్వహణ కమిటీ, ఆర్షవిద్యాపాఠశాల

ఎమ్. ఓ పంపవల్సిన అడ్రసు, ఆచార్య శ్రీ శంకరానందగిరి స్వాములవారు,
పరమాత్మానందాశ్రమం- పెనమలూరు - కృష్ణా (జి) ఫోన్ : 582813, 521139

పూదోట లింగావధూత (17వ శతాబ్దం)

- ఆచార్య బి. రామరాజు

మోక్షం పొందటానికి కర్మ భక్తి జ్ఞాన యోగమార్గాలున్నవి. ఆ మార్గాల్లో మళ్ళీ అనేక భేదాలున్నవి. అద్వైత మార్గానుయాయులైన జ్ఞానులు ప్రకృతిని విజ్ఞానంతో సంస్కరించి పరమపురుషుని (మోక్షాన్ని) పొందటమే పరమలక్ష్యం అంటే, ప్రకృతిని విజ్ఞానంతో సంస్కరించి పరబ్రహ్మను పొందిన తరువాత ఆపరమచైతన్యాన్ని పృథ్విసుండలానికి చేర్చి స్థూలదేహాన్ని కూడ చిన్నయంగా చేయవలెనన్నవారు కొందరు. అట్టివారిలో పూదోట లింగావధూత ప్రముఖులు. గీతాచార్యులు “అపానే జహ్యతి ప్రాణం, ప్రాణేఽపానం తథా వరే” అంటూ సూత్రీకరించిన యోగాన్ని అనుష్ఠించి స్థూలదేహాన్ని చిన్నయం చేసుకున్న అద్భుతయోగి పూదోట లింగావధూత. ఆయన శివేశ్వర భేదవాదాన్ని, జాతివర్ణవిభేదాలను, మతమతాంతర భేదాలను తిరస్కరించి, విశ్వమానవజాతి ఏకత్వం ప్రబోధించిన ఉదారుడు. ఆయన పృథ్వీయం విశ్వాత్మ కనుకనే తమ సాధనాప్రణాళికను విశ్వప్రజా దృష్టితో మేళవించి, విశ్వమత ద్వారాలు తెరచి, దేశకాల ఖండ జాతి వర్ణవర్గ విభేదాలు విడిచిపెట్టి, విశ్వప్రజలందరికీ తమ సంపూర్ణయోగం బోధించినారు. మహాపురుషులందరూ ఆయాదేశకాల పరిస్థితులను అనుసరించి నాటి సమాజ శ్రేయస్సుకోసమే అవతరిస్తారనిపిస్తుంది. వేమన పోతులూరి వీరబ్రహ్మం యుగావసరాలకై అవతరించిన వారే. పోతులూరివారి కార్యం కొనసాగించటానికి దాదాపు రెండు దశాబ్దాల తరువాత అవతరించి వారి కార్యం పూర్తిచేసినవారు లింగావధూత. 17వ శతాబ్దం నాటికి ఆంధ్రదేశం రాజకీయంగా, సామాజికంగా, ధార్మికంగా, నైతికంగా పతనోన్మూఖంగా ఉండినది. మహమ్మదీయుల మతద్వేషం, హిందువుల్లో వర్ణవర్గ ఉచ్చస్థిని భేదాలు, పాలెగాండ్లు సంస్థానాధీశ్వరుల ఆగడాలు, బలుల పేరుతో జీవహింసలు, భౌతిక సుఖాలే సర్వస్వంగా భావించి సమాజాన్ని పీడించే స్వార్థపరుల దౌర్జన్యాలు మితిమీరిన సమయంలో సమాజానికి ఒక ధర్మమార్గాన్ని చూపటానికి వేమన వీరబ్రహ్మం లింగావధూత ఒకరి తరువాత ఒకరు తమ దివ్య సందేశాలద్వారా అద్భుతలీలలద్వారా ప్రజల్లో భక్తి జ్ఞానములు శాంతి ప్రేమలు వ్యాపింపజేసినారు.

కర్నూలు మండలం బనగానపల్లి సమీపాన ఏగంటి అనే గొప్పశైవక్షేత్రం ఉన్నది. దాని కుత్తరాన కొండల్లో గుహలున్నవి. ఆగుహల్లో ప్రాచీనకాలంనుండి సిద్ధులు తపస్సుచేస్తు ఉంటున్నారు. 17వ శతాబ్దంలో శివరామస్వామి అనే బ్రహ్మవిద్వరిష్టుడు తపస్సు చేస్తుండేవాడు. బనగానపల్లెలో గరిమిరెడ్డి అచ్చమ్మ అనే గొప్ప యోగిని ఉండేది. ఆమె మతాన్ని ‘చింతమాను’ మతమంటారు. పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారు తొలిపాఠాలు నేర్చినది ఈ అచ్చమ్మగారి మతంలోనే. శివరామస్వామి తరచుగా ఈ మతానికి వచ్చి అచ్చమ్మ ఆశ్రమంలో చురుకైనవారిని ఎంపిక చేసి ఏగంటి గుహలకు తీసుకపోయి వారిని తపస్సంపన్నులుగా మలచేవారు. వీరబ్రహ్మంగా రామతం విడిచిపోయేముందు అచ్చమ్మతో, కొంతకాలం తరువాత మరొక మహాత్ముడీ మతానికి వస్తాడని భవిష్యం చెప్పినారు. ఆయన చెప్పినట్లే కర్నూలు మండలం పాలేరునదీతీరాన అవుకు గ్రామంలో సోమిరెడ్డి సోమమ్మ అనే రెడ్డి దంపతులకు ఒక శుభముహూర్తాన స్వప్రకాశమూర్తియైన ఒక మగబిడ్డ జన్మించినాడు. అతనికి లింగమూర్తి అని నామకరణం చేసినారు. ఐదవయేటినుండి అతని ప్రవర్తన చింతగా ఉండినది. జాగృతిలో నిదురిస్తున్నట్లు నిదురలో జాగృతుడైనట్లు ప్రవర్తించేవాడు. అవకాశం

చిక్కినప్పుడల్లా ఇంటిప్రక్క చెట్టుక్రింద శివనామజపం చేస్తూ జాతిభేదం లేకుండా అందరితో ఆడుకునేవాడు. పక్షులు జంతువులు అతని చుట్టూ మూగేవి. ఆకాశంవైపు చూస్తూ గ్రూతారకలకేదో సందేశమిస్తున్నట్లు సైగాలు చేసేవాడు. బాల్యంలోనే హఠాత్తుగా తల్లిదండ్రులను కోల్పోవటంచేత అనాథుడైన లింగమూర్తిని అవుకు గ్రామం పెద్ద, అచ్చమ్మ గారి వింతమాను మఠంలో చేర్చించినాడు. అమ్మ అడిగిన ప్రశ్నలకు లింగమూర్తి చెప్పిన సమాధానాలు విని పోతులూరి వీరబ్రహ్మం చెప్పిపోయిన దివ్యబాలుడీతడే అని ఆమె నిశ్చయించుకున్నది. లింగమూర్తిని నమ్మడాడి కౌగిలించు కున్నంతనే అచ్చమ్మకు మనోవృత్తులు లయమై శుద్ధాద్వైతానందం కలిగింది. మరునాడు ఏగంటి శివరామస్వామి గురుడు వచ్చి లింగమూర్తి దివ్యత్వం గుర్తించి అచ్చమ్మకు నచ్చజెప్పి ఆతల్లి జాతీయులకు తీసుకపోయినారు. ఇద్దరూ ఏటిలో స్నానం చేసిన తరువాత గురుడు లింగమూర్తికి మంత్రోపదేశం చేసి ఒక యేడాది అచ్చమ్మనద్దనే ఉండవలసిందనీ తరువాత ఏగంటి గుహలకు తీసుకపోయి సకలయోగవిద్యానిధిగా చేస్తామనీ అన్నారు. లింగమూర్తి అచ్చమ్మ లాలనపాలనలో మఠంలో పూజాదికముల్లోను, బయట గోపాలనంలోను ఏడాది గడపినాడు. ఏడాది పూర్తికాగానే శివరామస్వామివచ్చి లింగమూర్తిని తోడ్కొని తమ శివలింగ గుహకు తీసుకపోయినారు.

లింగమూర్తి శివరామగురువులతోపాటు బ్రహ్మముహూర్తంలో లేచి లఘుప్రాణాయామం ధ్యానం చేసి స్నానానంతరం అగ్నికార్యం ముగించి గుహలోని లింగానికి అభిషేకం చేసి జపధ్యానాలు ముగించి భక్తులపే ఆవుపాలు త్రాగేవారు. మధ్యాహ్నండాక గురువుల చెంత శాస్త్రాధ్యయనం చేసి మిట్టమధ్యాహ్నం గురువులతో పాటు పేలపిండిగాని రాగిపిండిగాని తినేవారు. మూడవ జామున బ్రహ్మవిద్యాబోధ జరిగేది. సాయంకాలం అడవిలో సమీధలేర బోయేవారు. ఈ విధంగా లింగమూర్తి క్రమశిక్షణతో గురువులసేవించి శీఘ్రకాలంలో సమస్తరహస్యాలు ఆకళింపు చేసుకున్నాడు. ఒకనాడు లింగమూర్తి సమీధలకై పోతూ ఎండతాకిడికి డబ్బి చెట్టునీడన నిద్రించినాడు. సూర్య పరిభ్రమణంతో చెట్టునీడ జరిగిపోయింది. ఒక నాగుపాము వచ్చి లింగమూర్తికి ఎండతాకుకుండా పడగ నీడ సృష్టింది. అది గమనించిన శివరామ గురుడు లింగమూర్తికి హంసవిద్య నేర్పినారు. లింగమూర్తి త్వరలోనే ఆ విద్య సాధించినారు. ఒకనాడు లింగమూర్తి గుహబయట గురువు కోసం కోసిన పండు పెద్దకోతికి తినిపిస్తుండగా చూచిన ఇతర శిష్యులు శివరామగురునికి విన్నవిస్తే ఆయన వచ్చి ఆవింత చూచి ఆంజనేయస్తవం చేయగనే ఆకోతి ఆంజనేయుడుగా ప్రత్యక్షమై లింగమూర్తి తన అంశతో పుట్టిన కారణజన్మదనీ, అతనికి గురువు కావటం శివరామ స్వామి అదృష్టమనీ, లింగమూర్తి చేత జరుగవలసిన భవిష్యత్కార్య క్రమం చెప్పి అంతర్నిత్యుడైనాడు. గురువులు లింగమూర్తికి ఆత్మలింగభేదనం బోధించినారు. లింగమూర్తికి స్వస్వరూప విశ్వరూప సాధనా ప్రణాళిక సంపూర్ణమై అనుభూతికి వచ్చింది. జపధ్యానాలలో ప్రాణగ్రంథి రుద్రగ్రంథులు విడిపోయినవి. అనగా ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ కోశములు విడిపోయినవి. నిరాకార నిర్గుణలక్షితమైన సాధనలో చిత్తుసత్తులను అధిగమించి మహాసందాసుభూతి సాధించినారు. ఈ విధంగా యోగభూమిక లధిరోహిస్తూ గురుసేవలో ఉన్న లింగమూర్తిని చూడటానికి ఒకనాడు గరిమి రెడ్డి అచ్చమ్మ గురుశిష్యులకు నూతన వస్త్రాలు తీసివంటకాలు పట్టుకవచ్చి సమర్పించింది. శివరామ స్వామి అచ్చమ్మను ఏకాంతానికి తీసుకపోయి లింగమూర్తి మహిమలు ఆతనికిప్పుతనము యోగసాధన వివరంగా చెప్పినారు. కొన్నిదినాల

తరువాత లింగమూర్తిని సమీధలేరే పని మాన్పించి కేవలపరతత్వమును బోధించినారు. గురువుల ఆదేశం మేరకు లింగమూర్తి రేయింబవలు అనేకమాసాలు ధ్యాన నిష్ఠుడై పరామూల శక్తి (మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతి) కృపకు పాత్రుడైనాడు. ఆయన ధ్యానము ధ్యేయము ఒక్కటైపోయినవి. ఆయన పురోగతికి మెచ్చి గురువు దృశ్యభేదన యోగం బోధించినారు. దానితో లింగమూర్తికి సంపూర్ణాద్వైతం సుష్టిరమైనది. దాని తరువాత గురువులు చైతన్యజడసంధాన చిన్మయయోగం బోధించినారు. ఆయోగసాధనలో సఫలమైన లింగమూర్తి చిన్మయ లింగమూర్తి ఐనాడు. ఆయన యోగవిద్య పరిపూర్ణమైనది. ఇక చెప్పవలసినది గురునికి లేదు, నేర్వవలసినది శిష్యునికి లేదు. ఈ విధంగా లింగమూర్తికి గురు శుశ్రూషలో 12 ఏండ్లు గడవినవి. ఇప్పుడాయన వయస్సు 20 ఏండ్లు.

శివరామ గురుడు శిష్యుణ్ణి చేరదీసి “వత్సా! కేవల పరమ చైతన్యవతారుడైన నీవు ఇకనుండి ప్రజలనుద్ధరించవలసిన కార్యం చేపట్టవలసి ఉంటుంది. నీకంటే ముందువాడైన వీరబ్రహ్మం ఒక వైపు నీవాకవైపు మీ రచనలతో ప్రబోధలతో సమాజాన్ని సంస్కరించి ధర్మమార్గాన నడిపివలసింది. నీకోసం పూర్వోప గురుపీఠం స్థాపిస్తున్నాను. నీవు ఆ పీఠానికి ప్రథమాధ్యక్షుడవు. నీకు పూర్వోప లింగావధూత అని నామకరణం చేస్తున్నాను. నీవు స్థాపించేది విశ్వమతం. వేదాలను వేద మతాన్ని సంకెళ్ళనుండి విడిపించి విశ్వమానవానికి అందుబాటులోనికి తేవాలి. నీకీర్తిచంద్రికల్లో కొంతకాలం ఓలలాడి నేను తనువు వాలిస్తాను. నీకీర్తి ఆచంద్రార్కం ఉంటుంది.” అంటూ ఆలింగనం చేసుకొని సర్వశక్తులను శిష్యుని హృదయంలో ప్రతిష్ఠించినారు. ఆ సాయంకాలమే చింతమాను మఠంనుండి అచ్చమగ్గుగారు వచ్చినారు. లింగావధూత తన మొదటి గురువు అచ్చమ్మగారు రెండవ గురువు శివరామ స్వామికి సాష్టాంగ పడి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నారు. ఆ యిరువురి పాదధూళి శిరమున ధరించి ఇన్నాళ్ళు తాను నివసించిన గుహామాతృకు అక్కడి దేవుడు ఉమామహేశ్వరునికి ప్రణామిల్లి అచ్చమాంబ వెంబ ప్రయాణమైనాడు. గురువును గురుదక్షిణ ఏమీయవలనని అడిగితే ఆయన “విశ్వప్రజలందరికీ జాతి వర్ణలింగభేదాలు లేకుండా తత్త్వ విద్య బోధించి విశ్వమతాన్ని, విశ్వమానవ సమాజాన్ని నిర్మించటమే నాకు గురుదక్షిణ” అంటూ దీనిని సాగనంపిశాడు. లింగావధూత రెండుదినాలు అచ్చమ్మగారి వద్ద ఉండి ఆమెసెలవంది రవ్వలకొండపైకి చేరినారు.

జాతీయులకు దక్షిణాన బనగానపల్లెకు పశ్చిమనైరుతీ దిశల్లో వ్యాపించిన ఎఱ్ఱమలను రవ్వలకొండ అంటారు. పూర్వం అక్కడ వజ్రాలగనులుండేవి. ఇప్పటికీ వానకాలం అప్పుడప్పుడు అక్కడ చిన్నరవ్వలు లభిస్తుంటాయి. ఆరవ్వలకొండగుహల్లో లింగావధూత కౌసీనమాత్రధారియై ఉండేవారు. రవ్వలేరు కోవలానికి వచ్చే పేదవారు పెట్టేది తినేవారు. ఆయన పిచ్చినాడని ఆయన చేత మంచినీళ్ళకుండలు మోయించి ఆపేదవారు ఆయనకింత అన్నం పెట్టేవారు. ఒకనాడు సాయంకాలం ఒక పేదవారు రవ్వలు లభించక, ఇంటికి పోలేక, ఇంటికిపోతే అప్పులవారి బాధకు, భార్య బిడ్డలు ఆకలితో అలమటించే బాధకు తట్టుకోలేక ఆత్మహత్యకై పూనుకున్నాడు. లింగావధూత వాని ప్రయత్నం మాన్పించి వాని గోడు విని, జాలి తలచి, ఒక బండక్రిందికి తమ చేయి వాచి పెద్దపెద్ద మేలి వజ్రాలు తీసి ఇచ్చినారు. ఆపేదవాడు తన అప్పులన్నీ తీర్చుకొని గొప్ప శ్రీమంతుడైనాడు. తనకు వజ్రాలిచ్చిన పిచ్చినానినైనం అందరికీ చెప్పినాడు. ఆనాటినుండి బనగానపల్లెనుండి చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలనుండి ప్రజలు చీమల బారులవలె లింగావధూత స్వామి దర్శనానికి రాసాగినారు. లింగావధూత మాహాత్మ్యం ఆనోట ఆనోట పడి చివరకు బనగాన పల్లె

నవాబుకు తెలిసిపోయింది. అవధూతను పరీక్షించటానికై నవాబు ఒక చూడి గుఱ్ఱం ఎక్కి సహరివారంగా రప్పలకొండ చేరి ఆయనకు నమస్కరించి తానెక్కివచ్చిన గుఱ్ఱం గర్భంలో ఉన్నపిల్ల ఏలింగం ఏనర్థం ఏలక్షణాలు కలదో చెప్పుచున్నారు. స్వామి తమ దివ్యదృష్టితో చూచి ఉన్నదున్నట్లు చెప్పినారు. దయోదూరుడైన ఆనవాబు తన కత్తితో గుఱ్ఱంతల నరికి దాని పొట్టు చీల్చి కడుపులోని పిల్లను బయటికి తీయించినాడు. స్వామి చెప్పినట్లే ఉన్న గుఱ్ఱం పిల్లను చూచి నవాబు స్వామి శక్తికి ఆశ్చర్యపడి మరొకసారి వందనం చేసినాడు. స్వామిని తమ సంస్థానంలోనే ఉండి పామ్మనీ ఒక అగ్రహారం ఇస్తామనీ అప్పుడప్పుడు దర్బానానికి వస్తామనీ చెప్పితన నగరుకు వెళ్లిపోయినాడు. నవాబు క్రూరచర్యకు అవధూత స్వామి చింతించి ఆగుఱ్ఱానికి ఉత్తమగతికై శ్రాద్ధించి దానికళేబరానికి దహన సంస్కారం చేయించి దానిభస్మంకొంత ధరించి కొంత మూట గట్టుకొని అర్ధరాత్రి శ్రీశైలం మహానంది మార్గాన ఈశాన్య దిశగా వయస్సైపోయినారు. తెల్లవారే వరకు కానాల గ్రామం సమీపాన ఒక నీటిగుంట దరిచేరినారు. అక్కడోక పెద్దచెట్టా, చూట్టూ ముండ్ల పాదలున్నవి. అది తమ ఏకాంతానికి అనువైన స్థలంగా ఎంచుకున్నారు.

కానాలగ్రామంలో లక్ష్మమ్మ అనే రైతు మహిళ సుశీల. ఆమె దయోదాన ధర్మగుణాల ప్రోవు. ఆయమ్మకు పాడిపశువులున్నవి. వాటిని మేపటానికి ఒక కుఱ్ఱవాడున్నాడు. ఒకనాడు మేతకు పోయిన ఆవుల్లో పెద్దావు తప్పించుకొని లింగావధూతగారున్న చెట్టుక్రింద చేరి స్వామిని తడేకంగా చూస్తూ కన్నీరు కారుస్తున్నది. దానికోసం వెదకి చివరకు కనుగొన్న ఆకుఱ్ఱవాడు లింగావధూత గురించి ఆవు ప్రవర్తన గురించి లక్ష్మమ్మకు చెప్పినాడు. ఆయమ్మ మరునాడు మధ్యాహ్నం ఒక ముంతలో అంబలి మరొక ముంతలో మంచినిళ్ళు తీసుకపోయి స్వామిముందుంచి చాలాసేపు కూర్చున్నది. స్వామివారి ముఖమండలప్రకాశం పారవశ్యంతో జాము సేపు చూచింది. స్వామి కనులు తెరువలేదు. వారి ధ్యానానికి భంగం కలుగకుండా లక్ష్మమ్మ ఇంటికి తిరిగివచ్చింది. మరునాడు రెండు జాములప్పుడు అన్నమూ నీళ్ళూ రెండు ముంతల్లో తీసుక పోయిపెట్టింది. నిన్న తాను పెట్టిన ముంతల్లో స్వామి కొద్దిగా తిని కొంత ప్రసాదంగా మిగిల్చినవి ఇంటికి తెచ్చుకున్నది. ఇట్లా ఆమె ప్రతిదినం అన్నమో అంబల్ తో ఏదో తీసుకపోయిపెట్టి వచ్చేది. కొన్నాళ్ళకు వర్షాభావం చేత ఆ ప్రాంతంలో జానుమేర్పడింది. పశువులకు మేతలు ప్రజలకు త్రాగేనీళ్ళు లేవు. ఆ గ్రామం రైతులు తమ పశువులతో వలసపోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది. లక్ష్మమ్మ తానుకూడా వలసపోవటానికి నిశ్చయించుకొని అన్నం నీళ్ళముంతలతో స్వామి పన్నిధికి పోయి ఇక స్వామిని సేవించే భాగాన్నికి దూరమౌతున్నానుగదా అనే బాధతో ముఖాన కొంగు పెట్టుకొని భోరున ఏడ్చింది. కరుణాశుభైన లింగావధూత కనులు తెరిచి దుఃఖకారణ మడిగినారు. ఇన్నాళ్ళకు స్వామి తనను పల్లరించినందుకు సంతోషము, స్వామిని విడిచి పోవున్నందుకు దుఃఖము ముప్పిరిగొన్న లక్ష్మవన్న తన దుఃఖకారణం చెప్పింది. స్వామి మందహాసం చేసి వలస పోనక్కరలేదనీ వానపడుతుందనీ శ్రీరామానుగ్రహంతో కరువు తీరుతుందనీ ధైర్యం చెప్పి ఆమెనింటికి సంపినారు. స్వామి శ్రీరామచంద్రుడైశించి “శ్రీరామా! కన్ననిన్నవారిలోను నను కన్నడజేయకె రామా” అంటూ ఒక కీర్తన పాడినారు. కుండపోతగా వాన కురిసింది. వాగులు వంకలు కుంటలు బావులు నిండి ఏక జలరాశి ఐనది. ఈహతాత్మరిణామం శ్రీ అవధూత స్వామి కృపావృష్టి అని లక్ష్మమ్మ గ్రామంలో చాటింది. అప్పటినుండి కానాల ప్రజలందరూ స్వామిని దర్శించి పోతుం డేవారు. కొన్ని దినాలకు సాధుసంతులు కూడ వచ్చి ఆ చెట్టు నీడన చేరినారు. వాళ్ళ గ్రామాల్లో తిరిగి భిక్షించనలన్న తోనేవారు. లక్ష్మమ్మ యింటినుండి స్వామికి ప్రసాదం ఎప్పటివలె వస్తుండేది.

(సశేషం)

ఆదిత్యహృదయం

(గతసంచిక తరువాయి)

-డా॥ అల్లూరి వెంకటనరసింహరాజు

“ఆదిత్య స్తుతితా సూర్యః ఖగః పూషా గభస్తిమాన్” అన్నది ధ్యాన శ్లోకం. మొత్తం మీద ఆదిత్య హృదయం, సహస్రాక్షర సంయుతమైన మహా మంత్రం! సూర్యునికి వృద్ధిక్షయాలు లేవు. కనుక ఆయనకు ప్రాదుర్భావమే లేదు. చంద్రునికి కళా వృద్ధి క్షయాలున్నాయి. అందువల్ల ఆయనకు పునర్జన్మ ఉన్నట్లే. సూర్య చంద్రులు పరమాత్మ జీవాత్మలకు ప్రతీకలు!

సూర్యుడు నిగ్రహానుగ్రహసమర్థుడు. ప్రాణికోటిని తొలుత తన ప్రచండ కిరణాలతో తపించి, తిరిగి వర్షాలు కురిపించి, జీవరాశిని, పునః సృష్టిస్తాడు. లోకంలో సృష్టి-నాశనము ఒకదాని వెంట నొకటి సంభవిస్తూ ఉంటాయి. ఉదాహరణకు మనం చెఱకు తోటలను చక్కగా పెంచుతాం. బాగా పెరిగిన తర్వాత, నరికి వేసి, వాటి మొదళ్ళను నిప్పు పెట్టి మరీ నాశనం చేస్తాం. అలా చేస్తే తప్ప మొక్కలు మళ్ళీ చక్కగా పెరగవు. కనుక నూతన సృష్టి జరగాలంటే ముందు సంహరణ క్రియ జరిగి తీరాలి. అందువల్లనే, అయకారకుడైన ఈశ్వరుణ్ణి మనం శివునిగా పూజిస్తాము.

సూర్యుడు సర్వలోక ప్రభువు. అదర్శ ప్రభువు, తన ప్రజలు బాధ పడుతున్నా కొంత పన్నును వసూలు చేసి, అందుకు వెయ్యిరెట్లు విలువగల ఆరోగ్యాన్ని, రక్షణను, పోషణను కల్పిస్తాడు. అలాగే సూర్యుడు గ్రీష్మ ఋతువులో ప్రాణికోటిని తపించి, భూమి నుండి కొంత జలాన్ని సంగ్రహించి, వేయిరెట్లు పెంచి, వర్షాలు కురిపించి, సస్యాలు చక్కగా పెరిగేటట్లు చేసి, జీవకోటికి ఆహారాన్ని, ఆరోగ్యాన్నీ సమకూరుస్తాడు.

శత్రువులంటే లోక జీవన విధానానికి హాని కలిగించేవారు. రోగ కారకమైన క్రిములు నిజంగా ప్రపంచ శత్రువులే! వాటిని నశింప జేసి, జగత్కల్యాణం కలిగించడమే ఆదిత్యుని నిత్యకృత్యం.

సూర్యునికి ‘అగ్ని గర్భుడు’ అనే పేరుంది. “అగ్ని గర్భ” అంటే శమీ వృక్షం అనే అర్థం కూడా ఉంది. అది కూడా సూర్య శక్తి వంటి శక్తిగల వృక్షం. అందువల్లనే సూర్యరశ్మి మనకు సరిగా అందని ఆశ్వియుజ మాసంలో దానిని పూజిస్తాం.

ఆదిత్య హృదయం జయావహం. జయాన్ని కలిగిస్తుంది. అంటే తల పెట్టిన కార్యాన్ని సాధించే వరకు ఉపాసకునికి, శారీరక, మానసిక దౌర్బల్యాలు కలుగకుండా చేస్తుందని అర్థం.

ఆదిత్యుడు భౌతికంగా, మానవుని నిద్ర నుండి మేల్కొల్పుతాడు. ఆధ్యాత్మికంగా అజ్ఞానాంధకారాన్ని తొలగించి, జ్ఞాన జ్యోతిని ప్రసాదిస్తాడు. చైతన్య రహితమైన మృత్పిండాన్ని, ఆత్మస్వరూపునిగా తీర్చి దిద్దుతాడు.

(సశేషం)

2. విశ్వం (Universe) ఆవిర్భావం

విశ్వం (universe) ఏర్పడిన విధానాన్ని గురించి మన హైందవ పురాణ గ్రంథాలు స్పష్టమైన విజ్ఞానాన్ని అందిస్తున్నాయి. అదంతా తెలుసుకునే ముందుగా, విశ్వం ఆవిర్భావం గురించి మన ఆధునిక పైస్సు ఏం చెప్తుందో చూద్దాం.

బిగ్ బ్యాంగ్ సూత్రం :

మొదట్లో ఈ నక్షత్రాలూ, గ్రహాలూ ఏవీ ఉండేవి కావటం. అవన్నీ కలసి ఒకే ముద్దగా, అగ్నిగోళంగా ఉండేవటం. దాన్నే మన ఋషులు “బ్రహ్మాండం” అని వ్యవహరించారు. దీని ఒక అద్భుతమైన శక్తి (Super Power) వల్ల ఆ అగ్నిగోళం (అనగా బ్రహ్మాండం) ప్రేలిపోయిందట. దీన్నే ఆధునిక శాస్త్రవేత్తలు ‘బిగ్ బ్యాంగ్’ అంటారు. ఆ ప్రేలుడుతో బ్రహ్మాండమనే అగ్నిగోళం - నక్షత్రాలు, గ్రహాలుగా దూరదూరాలకు చెదరిపోయింది. ఆ ప్రేలుడుతో కలిగిన విసురుడు శక్తివల్ల ఇప్పటికీ విశ్వంలోని నక్షత్రాలన్నీ కూడా గ్రహాలతో సహా దూరంగా అలా సాగిపోతూనే ఉన్నాయి. ఆధునిక పైస్సు ప్రకారం విశ్వం ఏర్పడిన మరియు నడుస్తున్న వైనం ఇదే! ఇదే బిగ్ బ్యాంగ్ సూత్రం.

విశ్వముకుళిత సూత్రం:

మరిన్ని కోట్ల సంవత్సరాలకు బ్రహ్మాండం ప్రేలుడుకు సంబంధించిన విసురుడు శక్తి తగ్గిపోతుంది. అప్పుడు బ్రహ్మాండం యొక్క కేంద్రస్థానం, పైన తెలిపిన అద్భుతమైన శక్తి (Super Power) సహాయంతో మొత్తం నక్షత్ర గ్రహదూలనం వెనక్కి ఆకర్షించుకుని మళ్ళీ “బ్రహ్మాండం”గా, అంటే ఒక “అగ్నిగోళం”గా రూపుదాలుస్తుంది. విశ్వముకుళిత సూత్రంగా చెప్పబడిన ఈ సిద్ధాంతాన్ని కూడా ఆధునిక శాస్త్రజ్ఞులే చెప్తున్నారు. మళ్ళీ చాలాకాలం తర్వాత బ్రహ్మాండం ప్రేలుతుంది. మళ్ళీ ముకుళితమౌతుంది. ఇది ఇలా కొనసాగుతూనే ఉంటుందట. విశ్వం ఆవిర్భావం గురించి ఆధునిక విజ్ఞానం చెప్తున్న విషయాలివి.

అయితే పైన విషయాలన్నీ కూడా పురాణ పరిభాషలో మనకు “దేవీ భాగవతం”లో కనిపిస్తున్నాయి. ఆ వివరాలు చూద్దాం. ఆధునికులు చెప్పిన బ్రహ్మాండమనే అగ్నిగోళాన్ని “నటవత్రశాయి” (అంటే శ్రీ మహావిష్ణువు)గా వర్ణించారు మహా ఋషులు. అదిలో ఒంటరిగా ఒక మర్రి ఆకుపై బాలుని రూపంలో నటవత్రశాయి (అనగా విష్ణువు) ఉన్నట్లుగా చెప్పారు వారు. అప్పుడు జగన్మాత అయిన ఆదిశక్తి (Super Power) ఆజ్ఞపై విష్ణువు తన శరీరం నుండి ఈ సకల విశ్వాన్ని సృష్టించాడట. అది అనంత విశ్వంగా వ్యాప్తి చెందుతోంది. ఆధునికుల బిగ్ బ్యాంగ్ సూత్రం ఇదే! బ్రహ్మాండం ప్రేలుడుకు కారణంగా నేటి శాస్త్రవేత్తలు చెప్తున్న ఆ అద్భుత శక్తి (Super Power)నే మన పురాణాల్లో “ఆదిశక్తి” అని వ్రాశారు. (విద్యుదయస్కాంత శక్తి, గురుత్వాకర్షణ శక్తి, ఉష్ణశక్తి, అణుబంధన శక్తి మొదలైన శక్తుల కలయికే పురాణాలు చెప్తున్న “ఆదిశక్తి”! సకల విశ్వానికి మూలమైన దైవశక్తి ఇదే!!) కొన్ని కల్పకాల అనంతరం (అంటే అనేక కోట్ల సంవత్సరాల తర్వాత) ఆదిశక్తి ఆజ్ఞతో తిరిగి సమస్త విశ్వాన్ని

మహావిప్లవపు తనలో లీనం చేసుకుంటాడని కూడా దేవీ భాగవతం చెప్తోంది. ఈవిధంగా ఆధునికులు చెప్పిన 'విశ్వ ముకుళిత సూత్రం' కూడా మనకు అతి ప్రాచీనమైనదే! తిరిగి సృష్టి జరగడం మళ్ళీ లయం కావడం ఇలా ఇది ఎదురులేని నిరంతర కార్యక్రమం అని మన పురాణాలు కూడా చెప్తున్నాయి.

విశ్వ (Universe) అవిచ్ఛిన్నం గురించి ఆధునిక శాస్త్రవేత్తలు చెప్పినదీ, మన దేవీ భాగవతం చెప్తున్నదీ ఒక్కటే! కాకపోతే మన ప్రాచీన విజ్ఞానులు, ప్రతి పైను విషయాన్ని ఆధ్యాత్మిక పరంగా మార్చి వివరిస్తారంటే!

- పోలిశెట్టి (బదర్స్)
(పురాణాల్లో పైను సుండి)

వి.హిం.ప. సేవాప్రకల్పాలు

వి.హిం.ప. అఖిల భారత సేవా ప్రముఖ శ్రీ సీతారామ్ అగర్వాల్ గారితో 20.5.97. 'విశ్వహిందు' సంపాదకులు)

దేశ వ్యాప్తంగా విద్యాసంస్థలు, ఆరోగ్యకేంద్రాలు, స్వయం ఉపాధికేంద్రాలు, సాంఘిక సంక్షేమ పథకాలు, ఇతరాలు మొ॥ మొత్తం 2070 సేవా ప్రకల్పాలున్నట్లు ఓ. ప్రశ్నకు సమాధానంగా వివరించారు శ్రీ సీతారామ్ అగర్వాల్ గారు.

(ప్రాంతాల వారీ వివిధ ప్రకల్పాలు వివరణ వచ్చే సంచికలో)

అనాధ బాల బాలికలు మొత్తం 3500 మంది వరకూ సహాయ, సహకారాలు పొందుతున్నట్లు తెలిపారు. సేవా ప్రకల్పాలలో దేశ వ్యాప్తంగా 800 మంది పూర్తి సమయ కార్యకర్తలు పనిచేస్తున్నారు. అందులో 150 మంది ఒక్క రాజస్థాన్‌లోనే ఉన్నారు అన్నారు. మరో ప్రశ్నకు జవాబుగా : ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో (పూర్వ + పశ్చిమ)

విద్యాసంస్థలు - 64; ఆరోగ్య కేంద్రాలు - 14; స్వయం ఉపాధి కేంద్రాలు - 5; సాంఘిక సంక్షేమ కేంద్రాలు; 22; పూర్తి సమయ కార్యకర్తలు (సేవారంగంలో) 4 ఉన్నట్లు (1995 - 96కు) తెలిపారు. రాజస్థాన్‌లో ఇతర రాష్ట్రాలకన్నా ఎక్కువ సేవా ప్రకల్పాలున్నాయన్నారు. సేవద్వారా సమాజ విశ్వాసాన్ని ఎలా చూరగొంటున్నారనగా: నిస్వార్థ సేవ, వి.హిం.ప. ప్రపంచ ప్రఖ్యాత సంస్థ అన్న యిమేజ్, మతమార్పిడులు (ముస్లిం, క్రైస్తవుల చేసే) ఆపడం - ముస్లిం, క్రైస్తవులను హిందూ ధర్మంలోనికి మార్చడం, మొదలైన కార్యక్రమాలతో సమాజ విశ్వాసాన్ని పొందటం అంటూ ప్రత్యేకంగా అస్సాంలో వి.హిం.ప. 'హిందూమిషన్' గా పేరు తెచ్చుకుందన్నారు.

మరి అచట బోడోలు... అనగా, అది రాజకీయ కుతంత్రం అన్నారు.

చివరగా :

సేవా ప్రకల్పాల అభివృద్ధికి సూచనలుగా విస్తృతంగా విద్యాసంస్థలు, హాస్టళ్ళు, బాల సంస్కారకేంద్రాలు, ఏకాపాధ్యాయ పాఠశాలలు, ధార్మిక కార్యక్రమాలు నిర్వహించునగా నిర్వహించాలన్నారు. అలాగే ఆరోగ్య కేంద్రాలు బాగా పనిచేసేలా చూడాలన్నారు. - సం.

బ్రాహ్మీముహూర్తం అంటే ఏమిటి ?

- కె. రాజమణి, కరినగరం

1. “బ్రాహ్మీముహూర్తమ్” అని సవరించాలి. బ్రాహ్మీ = పరంబ్రహ్మను పొందుటకు సంబంధించిన సాధనకు, ముహూర్తమ్ = సమయం = నిర్ణయించబడిన కాలం. సూర్యోదయమునకు పూర్వమున్న రెండు గంటలకాలం బ్రాహ్మీముహూర్తం. ఈ కాలంలో కర్మానుష్ఠానము గావించి సూర్యునికి అర్ఘ్యం విడుచుట, సూర్యదర్శనం చేయాలి. మిట్టమధ్యాహ్నం 12 గంటలకు క్షుణ్ణమైన అనుష్ఠానంతో సూర్యునికి అర్ఘ్యం విడుస్తారు. సూర్యాస్తమయమునకు పూర్వం రెండుగంటలు కూడా అనుష్ఠానకాలం. ఈ త్రిసంధ్యాకాలములుకూడా కర్మకాండపరంగ బ్రాహ్మీముహూర్తములే. తత్త్వజ్ఞానపరంగ బ్రహ్మతత్త్వ సాధనపరంగ సద్వినియోగ కాలములు = సమయఘటనీకూడా బ్రాహ్మీముహూర్తములే. అయితే కర్మకాండపరమైనా, తత్త్వజ్ఞానపరమైనా ముహూర్తమన్న పదం ఒక నియమాన్ని నియమిస్తున్నది. ముహూః + ఉ + ఋతమ్ = ముహూర్తమ్. ముహూః = మరల, ఉ = ఆజ్ఞగ, ఋతమ్ = సాధనను సత్యంగ ఋజువు చేయుట. అనుష్ఠానకాలంలో = ఆచరణకాలంలో బ్రహ్మతత్త్వసాధన సత్యంగ దృఢం చేసుకుంటేనే అది బ్రాహ్మీముహూర్తం అనబడుతుంది. అట్లు కానిపక్షంలో అది అశ్రద్ధకు ముహూర్తం అవుతుంది.

2. శ్రీకృష్ణుడు గీతలో 4వ అధ్యాయం 8వ శ్లోకంలో సాధురక్షణ, దుష్టశిక్షణకై నేను అవతరిస్తానన్నారు. 2వ అధ్యాయంలో నేను పుట్టలేదు, మరణించుట లేదు అంటారు. 9వ, అధ్యాయం 29వ శ్లోకంలో నాకు జయిష్టుడు లేడంటాడు. ఇవి విరుద్ధవాక్యాలు కావా? - ఎల్.పి. చంద్రా కొత్తపేట.

జ. స్థూలదృష్టితో = తాకికదృష్టితో చూస్తే భగవద్గీతలోని వాక్యాలు విరుద్ధములుగ తోచవచ్చును. తత్త్వదృష్టితో పరికిస్తే భేదం అనేది బొత్తుగ లేదు. జగత్తు, సంసారము, కోరికలు సత్యమనే వ్యావహారికసత్య పరంగ చెప్పినా....చూచినా భగవద్గీతలో ఇంకా చాల విరుద్ధవాక్యాలున్నట్లు కనపడుతుంది. బ్రహ్మము, ముక్తి, నియబద్ధమైన సాధన, తత్త్వదృష్టి సత్యం అనే పారమార్థిక సత్య దృష్టిలో చెప్పినా చూచినా విరుద్ధం లేకమాత్రంకూడా కనపడదు. ప్రశ్నమేరకు వివరించాలన్న ఈ సమాధానం ఒక గ్రంథం అవుతుంది. శ్రీకృష్ణానంద మఠం ప్రచురించిన “శ్రీమద్భగవద్గీతోపనిషత్తులు” టీకా-తాత్పర్యసహితమైన గ్రంథాన్ని చదివిన భవిష్యత్తులో రాజోయే సందేహాలన్నీ కూడా తీరిపోతవి. ఊహించని విశేషాలన్నీ కూడా తెలుస్తుంది.

3. ద్వైతం, అద్వైతం, విశిష్టాద్వైతం ఏమిటో వివరించ ప్రార్థన - టి. నాగేంద్రశిరోమణి.

జ. (1) జీవుడు బ్రహ్మము ఎన్నటికీ వేరే, బ్రహ్మమును చేరినా జీవుడు రెండవ రూపంగ = ద్వైతరూపంగానే ఉంటాడు - ఇది ద్వైతసిద్ధాంతం. (2) జీవుడు వాస్తవంలో బ్రహ్మమే, వేరుకాదు. బ్రహ్మముకంటెవేరనబడే జీవుడు, జగత్తులకు ఉన్నతీ ఉండదు - ఇది అద్వైతసిద్ధాంతం.

(3) బ్రహ్మము జీవుడు జగత్తు మూడు వేరువేరుగ సత్యములు. జీవుడు జగత్తును భోగిస్తూ బ్రహ్మమును శరణుజొచ్చాలి. (బ్రహ్మమునకుకూడ జగత్తుతో సంబంధం ఉన్నది. ఇది విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతం. బ్రహ్మము, జీవుడు, జగత్తులను స్థూలబుద్ధితో స్థూలంగ ఊహించుకుని చేసినది మతవిభాగం. నిజమైన అద్వైతం ప్రస్తుతం ప్రచారంలో లేదు, మరుగున పడిపోయింది. జీవునికంటే నీచంగ బ్రహ్మమును సంసారిగానూ కామకామనిగానూ మూడు మతములూ ప్రచారం చేస్తున్నయ్. ప్రస్తావనత్రయం (భగవద్గీత, ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రములు) ప్రబోధిస్తున్న (Practical) ఆచరణాత్మకమైన అద్వైతతత్వం ప్రచారంలో ఉంటే దానికి ప్రతిపక్షంలో నాస్తికమతం కూడా ఉండదు. ఇక ఇతరమతములు ఉండవని వేరే చెప్పాలా? ఇప్పటి అద్వైతమతం కూడా నిజఅద్వైత తత్వాన్ని అంగీకరించడేమో! ఎందుకంటే నిశితమైన విచారణ - వివేకములు కావాలి. అభిమాన అహంకారములు అడ్డురాకూడదు.

నిరాడంబరం బ్రహ్మరూపం. దీనికి ఆడంబరం, మొదలైన ఇతరరూపాలు = ద్వైతరూపాలు = రెండు రూపాలు ఊహలోకూడా ఉండలేవు. ఆడంబరం జీవుని రూపం. మానవునికి ఆడంబరం తనను సంస్కరించుకోని రూపం, నిరాడంబరం తనను సంస్కరించుకున్న రూపం. ఎంతక్ష్మమైనా తనను తాను సంస్కరించుకుని ఆడంబరం అనే జీవభావాన్ని విడిచి నిరాడంబరమనే బ్రహ్మభావాన్ని తనకు అద్వైతరూపంగ పొందవచ్చును. ఈవిధంగ జీవుడు బ్రహ్మమే వాస్తవానికి, వేరుకాదు, వేరైన జీవుడు కాడు. ఆడంబరం అనేదిరాయి, రప్పల వలె పద్మాద్ధమేమీ కాదు ఉన్నదనలానికి, మనిషి కల్పించుకున్నదే. ఇక జీవుడు - జగత్తులు అబద్ధం అని అర్థమైందా?

అసలు నిజం చూద్దాం. అద్వైతం అంటే, ఎక్కడో బ్రహ్మ ఉంటే, అటువంటి బ్రహ్మకంటే వేరుగ ఎక్కడో ఉన్నాడనబడే జీవుడూ, ఉన్నదనబడే జగత్తు సత్యమూ అని తర్జనభర్జనలు చేసి మతాలు స్థాపిస్తారు. తనకు నద్వైతం ఇతి అద్వైతం ఆడంబర అహంకార మనుకారాది రెండవరూపం లేదు అని అద్వైత తత్వం. ఇంకెక్కడైనా ఏదైనా ఎవరైనా ఉన్నదా ఉన్నారా అని అద్వైతతత్వం అడగటం లేదు, పసక్తిచేయటంలేదు. ఎందుకంటే అవి తనను బంధించలేవు, భరించలేవు, ఉద్ధరించలేవు.

మతమును గురించిన తర్కం విడిచి, భగవద్గీత రెండవఅధ్యాయంలోనిశ్చితస్వజ్ఞల ష్టణాలనూ, పండ్రెండవ అధ్యాయంలోని భక్తుని లక్షణాలనూ, పదమూడవ అధ్యాయంలోని జ్ఞానలక్షణాలనూ, పదునాల్గవ అధ్యాయంలోని గుణాతీతుని లక్షణాలనూ సాధించి తనవిగ చేసుకుంటే, ఆ తరువాత రావలసిన సౌభాగ్యం రానేవస్తుంది.

—శ్రీ స్వామి

జీవిత సభ్యులు

P. Srinivasa Rao

17 - 62 / 1; Srinagar Colony,
Dilsuk Nagar,
Hyderabad - 60

కార్యకర్త = గుండెకాయ

శరీరానికి విశ్రాంతి అవసరం - ప్రతి అవయవం విశ్రాంతి తీసుకుంటుంది నిద్రలో సహితం. కాని హృదయం (గుండె) ఎల్లప్పుడు పనిచేస్తూ ఉంటుంది. ఆగదు ఆగితేఅలాగే సమాజసంఘటనకై కార్యకర్తలు నిరంతరం పనిచేయడం (గుండెలాగ) అవసరం.

- బాబూరావ్ దేశాయ్

అతని ప్రశ్న ?

ఎవరో ఎప్పుడో రామమందిరం ధ్వంసం చేసి తెలివిహీనుడు ఏదో కట్టడం నిర్మించి బాబర్ కట్టడం (మసీదు) అంటే తిరిగి మనం బుద్ధిమంతులం ఆకట్టడాన్ని తొలగించి రామమందిరం మరలా కట్టాలనడం సబబా?

జ : తొలగించడం తిరిగి నిర్మించడం అనేది ప్రశ్నకాదు - విషయాన్ననుసరించిన పెద్దసమస్య.

ఉదా:- భారత స్వాతంత్ర్యాన్ని విదేశీయులు హరించి మనలను బానిసలుగా చేసి పాలించారు - ఆ స్వాతంత్ర్యాన్ని మరలా తిరిగి పొందడానికి అనేక ప్రయత్నాలలో ఎందరో హత్యలనడం వీరోచితంగా-

అలాగే : గజిన్ ధ్వంసం చేసిన సోమనాథను మసీదుగా మార్చగా తిరిగి సర్దార్ వల్లభాయి పటేలు ఆమసీదును తొలగించి సోమనాథమందిరపు నర్ నిర్మాణం స్వాభిమాన పూరిత దేశభక్తి యుతం కదా.

అలాగే : తన తల్లికి అవమానం జరిగితే తనయుడు ఎంత బలహీనుడైనా ప్రతీకారం తీర్చుకోకుండా ఉండడుగదా-

అలాగే : జాతీయ జండాకు అవమానం జరిగితే జాతి సహించదు. ఇజ్రాయేల్ యూదులు అరబ్బీలచే ఆక్రమింపబడ్డప్పుడు అరబ్బీ భాషను అమలు పరచారు. యూదులు స్వాతంత్ర్యం నంతరం తమదైన 'యూదు' భాషను పునరుద్ధరించు కొనివాడుకున్నారు.

అలాగే మనం దేశం, దేవాలయం, భాష, జాతీయజండా మాత, గోమాత మొదలైన మానబిందువుల విషయాలలో జాతి గౌరవ ప్రతిరూపాలుగా భావించి ఎంతటి త్యాగమైనా చేసి రక్షించుకోవాలి - లేనిచో మనిషి కేవలం అన్నంతినే పశువు మాత్రమే. 'ఉన్నది పుష్టిమానవులకు

(మరి ప్రభుత్వము ఆ ఉద్యమాన్ని ఎందుకు అణచివేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది? - సమాధానం వచ్చేమాసపత్రికలో)

- పై. రాఘవులు

హిందూ ఈజిప్ట్ (పూర్వం)

(గతసంచికతరువాయి)

- రాజన్

1. ఇప్పుడు ఈజిప్ట్ అనేదిగతంలో ఐగుప్త (పంచగుప్తుల రాజ్యం)గా పిలువబడేది. టైబిల్తో చూపబడిన మిడిల్ ఈజిప్ట్ పటంలో క్రీస్తుకాలంలో ఈజిప్ట్ - ఐగుప్తగా గుర్తించబడి ఉండేది.

2. పురాతన ఈజిప్టుయన్లు కోప్ట్స్ (గుప్త)గాను, వారిభాష కోప్టిక్ (గుప్తి)గాను తెలియజేయబడ్డది.

3. గొప్ప గొప్ప పిరమిడ్లు నిర్మించిన 'ఫరోహ్స్' చక్రవర్తులంతా హిందువులే. ఉదా:- అశ్వనాథన్ (అఖ్నాటన్), రమేష (రమేసిస్)లు హిందువులు.

4. గ్రీకులకు 'US' లేక 'IS' గౌరవనీయంగా వారిపేర్లకు కలుపబడేవి. ఆ 'US' లేక 'IS' లు తీసివేసిన హిందూపేర్లుగా తెలియును.

ఉదా:- అగస్త్య = అగస్త్యస్, (శూ)ష్మావి = జూలియస్.

5. గ్రీకుచరిత్రకారుడు 'ఫిటియస్' వ్రాసిన 'దిలైఫ్ ఆఫ్ ఐసిడోర్'లో బ్రాహ్మణులు అలెగ్జాండ్రీయాలో నివసిస్తున్నట్లున్నది.

6. అలెగ్జాండరు ఈజిప్టును జయించిన పిదప ఆయన పేరుతో 'అలెగ్జాండ్రీయా' అని పట్టణానికి పేరు పెట్టబడింది. అలెగ్జాండర్ దండయాత్రకు పూర్వం ఆ పట్టణం పేరేమిటో (తప్పక హిందూనామంగా ఉంటుంది) పరిశోధకులు కనుగొనాలి.

7. పురాతన చరిత్రకారుల ప్రకారం బౌద్ధులు (తెరపేట, థెరపుత్రులు) అలెగ్జాండ్రీ యాలో నివసించిరి.

8. ప్రపంచ ప్రఖ్యాతమైన అలెగ్జాండ్రీయాలోని సంస్కృత గ్రంథాలయంను దురాక్రమణ దారులు భస్మం చేశారు. ఆమంటల్లో మానవచరిత్రే 6 నెలలపాటు తగలబడిపోయింది.

9. ఈజిప్ట్లో ప్రవహించే నైల్ (Nile) ఇప్పుడు - Nail - ఏమైనా అచటి స్థానికులు 'నీల్ (Neel) గా ఉచ్చరిస్తున్నారు. అది సంస్కృత పదం 'నీలం' అర్థాన్ని కలిగి ఉన్నది. నైల్నది నీరు మిశ్రిల్ నీలవర్ణంగా ఉన్నందుననే యూరోపియన్లు తెలియకుండగనే 'బ్లూనైల్' (బ్లూనది) అనేవారు.

జీవిత సభ్యులు

M. GANGAIAH (D.E.E.)

1-57; Prabhath Nagar, Chaitanyapuri,

Dilsuk Nagar, Hyderabad - 60

శ్రీ రుద్రమ్

- Dr. M.V.R. శర్మ

యామిషుం గిరిశ్చ హస్తే బిభర్ష్యస్తవే

శివాం గిరిత్రతాం కురు మాహిగ్ం సాః పురుషం జగత్||

‘హే శివా! మంగళ కరా! నీ చేతి లోని ఆయుధ సంతతి సర్వలోకాలనూ సంచరించు సామర్థ్యము కలది. అయితే, ఆయుధాలతో లోక కంటకులైన దుష్టులను మాత్రము దండించుము. ఇతర మనుష్యులను మాత్రమే గాక, మిగతా ప్రాణి జాలాన్నంతా కూడా కాపాడుము.

ఆయుధాలతో దుష్టశిక్షణ జరుగుట ఎంత ముఖ్యమో, అమాయకులు బాధింపబడకుండుట అంత కన్నను ఎక్కువ ప్రముఖమైనది ఇదియే అనిష్ట పరిహారము.

శవేన వచసా త్వాగిరిశాచ్ఛానదా మసి

యథానస్పర్శ మిజ్జశద యక్షగ్ం సుమనా అసత్.

‘వేదాలు ప్రతిపాదించే భగవంతుడా! నిర్మలుడైన పరమేశ్వరా మా సంతానాన్ని, మా పశువులు మొదలైన జీవులన్నిటినీ రోగాలు లేకుండా కాపాడు మని భావము.

అధ్యవోవ వధివక్తా ప్రథమో దైన్యో భిషక్

అహేగ్శ్చ సర్వాజ్ఞ భ్యయన్త్రుర్వాశ్చ యాతూధన్యః

మన బాధలకు కొన్ని ప్రత్యక్షకారణాలు (పాములు, తేళ్లుమొ||), మఱికొన్ని పరోక్షకారణాలు (ఎండ, గాలి, వాన మొ|| వాటి అసంతులనం). పై కారణాల వల్ల ఏర్పడే వ్యాధులే రోగములు, దరిద్రము మొదలైనవి. చికిత్సకూడా - అనగా డాక్టరు - అయిన ఈశ్వరుడు ఈ వ్యాధులను నశింప చేయుగాక.

అసాయస్తామ్యా అరుణ రుత ఎభ్రాస్సుమంగలః

యే చేమాగ్ం రుద్రా అభితో ధిక్షుశ్రితా

స్పహస్రశో వైషాగ్ం హేడ ఈమహీ

రుద్రుడు సూర్యుని రూపముతో ప్రత్యక్షంగా ప్రకాశిస్తున్నాడు. ఈ సూర్యుడే కాక ఇంకను వేలాది సూర్యుల రూపమున జగత్తున కంతటికీ మంగళాన్ని ప్రసాదిస్తున్నాడు.స

ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రము ప్రకారము కూడ 10 X 10 13 సంఖ్యగల ఖగోళముల, అందు ఒక్కొక్క ఖగోళములో 10 X 10 21 సూర్యమండలములు వున్నట్లు అంచనా వేయబడినది. ఈ సూర్యులందరునూ జగదాధార భూతములు, జగన్మంగళ కారకులును. ఇలా అన్ని దిశలలో వర్తించు రుద్రమూర్తులైన సూర్యులు ప్రాణులు చేసుకునే కర్మలకు అనుగుణంగా వారిని నిగ్రహించుట మో లేదా అను గ్రహించుటమో చేయుదురు. వారికి వమస్కారము.

సూర్యోదయ సమయంలో క్రమ క్రమంగా కనబడే రంగుల మార్పును వేదం అభివృద్ధిస్తున్నది. తామ్రః అంటే అతి ఎఱ్ఱని వాడు, అరుణః అనగా తదుపరి కొంచెం ఎఱ్ఱని వాడుగను, బక్రః

అంటే గోరోజన వర్ణంలో కనుపట్టు వాడు గానూ వర్ణన.

అసౌ యో వసద్భృతి నీలగ్రీవో నితోహితః

ఉత్తైసం గోపా అదృశన్నదృశన్నద హార్యః

ఉత్తైసం విశ్వాభూతాని సదృశ్యే మృదయాతిసః

భగవంతుడు ఈ సూర్య రూపంలో పండితులు, పామరులు - సమస్తప్రాణులకూ కూడా దర్శనం యిస్తున్నాడు. ఈ ఆదిత్యాత్మకుడైన రుద్రుడు మనలను సుఖంప జేయుగాక!

నమో అస్తు నీలశ్రావాయ సహస్రాక్షాయ మీడుషే

అధోమే అస్యసత్యా నోహం తేభ్యో కరం నమః

సమాజంలోని సకల ప్రాణులు రూపంలో మనం పరమేశ్వరుని దర్శించగలుగుతున్నాము. ఈ ప్రాణులన్నిటి కళ్ళూ కలగలిపి లెక్కించినచో ఆ సంఖ్య అనంత మగును. అట్టి అనంత సంఖ్యాకమైన కన్నులు గల, బహు ప్రాణిరూపమైన ఈశ్వరునకు నమస్కారము నీలగ్రీవునకు అనగా నల్లని కంఠముగల వానికి నమస్కారము. శివుడు జగత్తుకు మృత్యు కారకమైన హోలాహలాన్ని మ్రింగి నీలకంఠుడైనాడు. అందరి బాధలనూ తమవిగానే భావించి, వారందరి కష్టాలో తామే ధైర్యంగా ఎదుర్కొని, విశ్వాన్నంతా సుఖంగా వుంచాలనే తపనతో వుండే జగత్సృష్టాని కారకులై, ఆ రుద్రాశతో వున్న వారందరో RSS స్వయంసేవకులు మహాను భావులు. వారికి ప్రణామాలు. విశ్వకల్యాణమునకు కొద్దిమంది అయినా సుఖాత్మాగాన్ని చేసి, కష్టసహిష్ణుతను పెంచుకోవలసిన విషయము అందరూ ఒప్పుకొని తీరవలసిందే కదా?

ప్రముంచధన్యనస్త్యము భమోరార్త్వి యోర్త్వామ్

యాశ్చితే హస్త ఇషవః పరాత్ భగవోవవ

భగవంతుడా! నీ ధనుస్సు యొక్క రెండు అగ్రముల నుండి అల్లె త్రాటిని ఊడదీసి, నీ బాణములను పరాభ్యుఖములు గావింపుము.

శివధనుస్సు ప్తిర ధనుస్సు. “ ఇమారుద్రాయ ప్తిరధన్వనే గిరః” అని శ్రుతి. ధనుస్సును కదిలించుట అసాధ్యమైనను, అల్లెత్రాటిని తొలగించుట భగవంతునకు సాధ్యమే. భగవంతుడు షడ్గుణ సంపన్నుడు.

ఐశ్వర్యస్య సమగ్రస్య వీర్యస్య యశసః శ్రియః

జ్ఞాన వైరాగ్య మోక్షైవ షణ్ణాం భగ ఇతారణా

ఈ ఆరుగుణముల కలిగిన ఈశ్వరుడు ఆ అల్లెత్రాటిని తొలగింపను సమర్థుడు.

అవతత్య ధనుస్త్వగ్ం సహస్రాక్షశతేషుధే

నిశీర్య శత్యానాం ముఖా శివో నస్సమనా భవ

నీ బాణాగ్రమును అధోముఖాలు గావించి సామ్యస్వరూపుడవు మరియు అనుగ్రహ బుద్ధిగల వాడవు కమ్ము.

భారత్ పై ఇండియన్ దాడి

ఈ దేశంలో రెండు వర్గాలు. ఒక వర్గం భారతీయులు రెండవది ఇండియన్లు. భారతీయులు అధిక సంఖ్యాకులు కాగా ఇండియన్లు అతి స్వల్పమైనారితో (అల్ప సంఖ్యాకులు) కేవలం 10 శాతం) బ్రిటీషు వారి వారసత్వం వల్లనూ నెహ్రూ కుటుంబము యొక్క పాశ్చాత్య పోకడల వల్లనూ స్వాతంత్ర్యము వచ్చినప్పటికీ కూడ భారతీయులను ఇండియన్లు పాలించుతున్న వున్నారు. ఈ సమస్యకు మూల కారణము గాంధీజీ, సర్దార్ పటేల్. మరియు లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి గార్లకు యీ క్రొత్త దేశాన్ని తీర్చి దిద్దేందుకు అవకాశము లేక పోవుటే.

నేడు సినమాల్లోను, టి.వి. ఛానెల్లలోనూ వస్తుధారణ, తినడం, త్రాగడం, పండుగలు, పుట్టిన రోజులు. శుభాకాంక్షలు, అతిథుల పలకరింపులు, యితరదిన చర్యల్లోనూ అమెరికా - ఇంగ్లండులను అనుకరించుతున్నాయి. భారతీయ విలువలను, ప్రాత్యుహించువారిని నిర్లక్ష్యాన్నిగా నిరసించడమే గాక, వారిని పాతకాలపు వారని, చాంధసులు, మరియు వెనుక బడిన వారిగా ముద్ర వేస్తారు.

ఇటీవల భారత్ పై రెండు ప్రాగ్రాంలు బలవంతంగా విధించ బడినవి. ముంబాయి నగరం మైకల్ జాక్సన్ సంగీతం శివసన ఆదర్శానికి కలుషితం చేసింది. మనము బీదవారము కావచ్చుగాని ఏనాటికీ, ఎప్పుటికీ ముష్టివాళ్లము కాము, ధనము సంపాదించడానికి ఒక్క మైకల్ జాక్సన్ దొరికాడా?

భారతీయనృత్యము, సంగీతము, కళలు, శిల్పములు ప్రదర్శింప వచ్చుననే తలంపు వారికి ఎందుకు కలుగలేదు? మైకల్ జాక్సన్ స్వాగత సన్మాహాలకు ప్రత్యేక వాహనముతో టన్నుల సామగ్రిని తీసుకొని రావడం. దీని కోటకు, విపరీతవ్యయము, రాద్ధాంతము, కన్నులు మిరుమిట్లు గొలిపే లైట్లు, చెవులు దద్దరిల్లే ధ్వని. కోట్ల ఖర్చు వుదా. నిర్వాహకులకు అవమానము, శివాజీ మహారాజ్ గారికి కళంకము అవకీర్తి.

విపరీత వ్యయముతో అమితాబ్ బచ్చన్ బెంగళూరులో నిర్వహించిన ప్రపంచ సుందరీ మణులపోటీ రెండవది. దేదీప్య మానమైన లైట్లుకాంతులతో యవ్వన సుందరాంగులు తమను ప్రదర్శించు కున్నారు. చూపరులకు కానవచ్చిన దేమిటి? పరస్మీలను కూడ కన్న తల్లితో సమానంగా చూచే భారతీయ సంస్కృతి మంట గలసింది. ఆకర్షణీయమైన అందగత్తెకు ఖరీదు కట్టవేలము పాట ప్రారంభమవుతుంది. ప్రకటన కర్తలు తమ సామగ్రిని విక్రయించడానికి ఆమెను వాడుకుంటారు. ప్రపంచం నలుమూలలా సైనికులకు వినోదము కలిగించడానికి త్రిప్పుతారు. ఆమెకు తగిన పరిహారము వేతనము చెల్లిస్తారు. “అమ్మకానికి అందం” "Beauty for sale".

ఈ దేశపు అధిక సంఖ్యాకులు పెట్టుబడి దారులు ప్రభావం వల్ల మౌనం వహింతురు. మనకు ఏ కొంచెమైనా భారతీయ సంస్కృతి, నాగరీకతలపై గౌరవమర్పాదులున్న యిటువంటివి ప్రదర్శింప బడేవా? యీనీలలో.

ఆగ్రాలో లాజమహల్ వద్ద “యన్న” సంగీత ప్రదర్శనకూడ జరిగింది.

పాశ్చాత్యదేశాలనుండి, పరిశ్రమలు, వంచన, మురికి, వరాన్న భుక్కుల నివాసము, నిర్లక్ష్యము, సైన్సు పుస్తకాలు, సినిమాలు, పోటీలు, ఒంటరి తనాన్ని దిగుమతి చేసుకుంటున్నాము వారి వద్దనుండి పారి శుభ్యము, పౌరసత్వము తోటి (యితరుల) వారి గురించి ఆలోచన, శ్రమ, శాస్త్రీయ ధృక్పదము, చొరవ, నమ్రత, వినయం. నిష్కపటము చాల నేర్పుకోవలసియున్నది. సాధారణంగా వారు ఆశించిన ప్రశంసలు, పాటించము కాని సునాయాసంగా ఆశించ కూడని వాటిని తీసుకుంటాము. మన సుగుణములను కాపాడుకుంటూ వారిమంచిని అవలంబించ వచ్చు మనవి వారివి భ్రమలను తొలగించుకోవాలి. నమ్రత వినయము లేనప్పుడు వంద విధాలా సర్వనాశనము తప్ప మన ప్రజలకు లభించ గలిగేదేమున్నది. ఆలోచించి మేల్కొను సమయమా సన్నుతేనది. ఉత్తమత - జాగరూకత.

నేకరణ “ప్రభా”

విశ్వహిందు పరిషత్ వే వాస్కోడిగామా ఉత్సవాల ఖండన

న్యూఢిల్లీ / 500 సం॥ క్రితం భారతదేశం వచ్చిన ఒక పోర్చుగీసు ఓడదొంగ; ఒక క్రైస్తవ మత ప్రచారకుడు ఆయన వాస్కోడిగామా రాకను పురస్కరించుకొని, భారత ప్రభుత్వం మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఉత్సవాలను నిర్వహించ తలపెట్టడాన్ని దేశభక్తులైన ప్రజలందరికీ ఒక అపూతం కలిగించే వార్త.

విహెచ్పి జాయింట్ సెక్రటరీ శ్రీ ఓమ్కార్ భావె ప్రభుత్వ చర్యను నిందిస్తూ, చారిత్రాత్మక సత్యాలను మసిస్తూసి మారేడు కాదు చేయ్యడం వంటిది. అని విమర్శించారు వాస్కోడిగామా ఒక దోపిడిదారు దేశాన్ని కొల్లగొట్టడానికి వచ్చిన రాజు. అతనిని ఇతర దోపిడిదారులైన ఘోరీ గజనీ, మరియు బాబరుల వరుసలో లెక్కించవచ్చు అంతే:

(మీ. ఫో)

హనుమాన్ చాలిసా ఉత్సవాలు - ట్రైనిడాడ్ మరియు సురినామ్ లలో

ట్రైనిడాడ్, సురినామ్ మరియు ఇతర కారిబియన్ దేశాలలో వున్న ప్రతిహిందువుకు ఈ సంవత్సరము ఒక “హనుమాన్ చాలిసా” పుస్తకమును వ్యక్తిగత పేరుతో బహూకరిస్తారు. అది ప్రధాన భాష అయిన హిందీలో వుండి, రోమన్ భాష అనువాదమును కూడ కలిగివుండి ఇంగ్లీషు సారాంశముతో వుంటుంది.

శ్రీ తులసీ దాస్ 500 జన్మదిన ఉత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని ఈకారి బియన్ వాసులు పైపుస్తకమును ముద్రించి తమవంతు ప్రగాఢ భక్తిని ప్రకటించుకొంటున్నారు.

(మీ.ఫో).

దక్షిణ భారతంలో జాతీయతావాదులైన నాయకులు క్రమంగా క్రీణింపబడుతున్నారు

దక్షిణ రాష్ట్రాలైన ఆంధ్ర, తమిళనాడు, కేరళ, కర్నాటకాలలో గత కొంతకాలంగా జరుగుతున్న కొన్ని సంఘటనలు దేశదృష్టిని ఆకర్షించలేదు. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో నక్సల్స్‌ ఘాతుక చర్యలు నిరాటంకంగా కొనసాగుతున్నాయి. స్వాతంత్ర్య దినం రోజున ప్రభుత్వ భవానాలపై జండా ఎగుర వేయక పోవడం, ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ విద్యార్థి పరిషత్ నాయకుని బహిరంగహత్య, అనేక మంది బిజెపి, ఆర్. ఎస్. ఎస్. మరియు ఎబిడిపి కార్యకర్తలపై ఘాతుక చర్యలు - ఇవి అన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అరికట్టలేక పోతున్నది.

కర్నాటకలోని ఐయస్ ఐ. కార్యకలాపాలకు ఆర్ ఎస్ ఎస్ వారిని బాధ్యులు చేస్తున్నారు తప్ప మతకలహాలకు కారకులైన పాకిస్థాన్ ఎజెంట్లను ఎవరూ పట్టించుకోవటము లేదు. 16 సెప్టెంబర్ 1993 న నియమించ బడ్డ జస్టిస్ కాదంబడి జగన్నాథ్ శెట్టి కమిషన్ ఉత్తర కర్నాటక భటికాల్‌లో ఎప్రిల్ 1993న జరిగిన మతకల్లోలాలకు పూర్తిగా పాకిస్థాన్ ఎజెంట్లైనని నిర్ధారించింది. కర్నాటక తాలూకాలలో ప్రవేశించి మతకల్లోలాలకు కారణమౌతున్న ఐయస్ ఐ కార్యకలాపాలు అరికట్టాల్సిన భాద్యత కర్నాటక ప్రభుత్వానికి లేదా?

“గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా, ఆర్ ఎస్ ఎస్ క్రియశీల కార్యకర్తలను, బిజెపి వారిని, ఎబిడిపి వారిని మరియు హిందు మున్నని వారిని, జాతి విద్వేష చర్యలు జరుపు వారు ఐయస్ ఐ వారి అండదండలతో, ఒక పథకం ప్రకారం హతమారుస్తున్నారు.”

కేరళలో గత 12 సంవత్సరాలలో 126 మంది ఆర్ ఎస్ ఎస్. బిజెపి మరియు విద్యాపరిషత్ కార్యకర్తలను ఘాతుకంగా హత్యచేయడం జరిగినది. వీరికంటా సి ఐ టి యు మరియు సి పి ఎస్ (కేరళ)తో సంబంధం వున్నది.

ముస్లిం మతోన్మాదులైన వారు 1990 నుండి. తమిళనాడులో 28 మంది కార్యకర్తలను వధించినారు. ఆర్ ఎస్ ఎస్ మరియు హిందూ మున్నని వారి కార్యాలయాలను ధ్వంసం చేసినారు. హిందుమున్నని రాష్ట్ర డ్రెసిడెంటు హత్య జరిగినా నేటి వరకు ఎవరిని పట్టుకోవడం, కోర్టుకు హాజరు పర్చడం కూడ జరుగలేదు. 1980 లో డి ఎంకె ప్రభుత్వం దిండిగల్ జిల్లా పేరును క్యాది మిల్లెట్‌గా మార్చాలని ప్రయత్నించడాన్ని ఆర్ ఎస్ ఎస్. బిజెపి, మరియు విహెచ్‌పి వారు వ్యతిరేకించినప్పటినుండి ఈ చాత్యకాండ ప్రారంభమైనది. దేశ విభజనకు ముస్లిం లీగు కారణమన్న విషయాన్ని వీరు ఆ సమయంలో గుర్తుచేశారు. మీనాక్షిపురంలోని హిందువులను మతం మార్పిడిని ముస్లింలు ప్రారంభించటాన్ని వీరు వ్యతిరేకించినారు. హిందుమున్నని వారు గణేష్ ఉత్సవాలను నిర్వహించడాన్ని మతోన్మాద మరియు ముస్లిం మత వ్యతిరేక చర్యగా చిత్రీకరింపబడ్డది.

వీటన్నిటి వెనుక ఐయస్ ఐ వారి హస్తమున్నదని తెలిసినా, కేరళలోని మల్లాపురంలో 70

పైపుబాంబ్ దొరికినా అవి అన్ని బిజెపి, ఆర్ ఎస్ ఎస్ కార్యకర్తలను హత్య చేయుటకొరకు చేకూర్చారని తెలిసినా, ఆర్డి ఎక్స్ బాంబులు తమిళనాడు ప్రవేశము గురించి రాజేష్ పైలట్ వ్యాఖ్యానించినా ముష్టిం సుత వాదులు కారకులు అని ఋజువు అయినా వారిపై చర్య తీసుకోలేదు.

ఇట్టి ఘాతుకమైన దేశద్రోహ చర్యలకు విరుద్ధంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఏమిస్తుందివాయి? అట్టిచో సాధారణ పౌరుని పరిస్థితి ఎమి, సమాజవ్యతిరేకశక్తులను అణచి వేయక పోతే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ యంత్రాంగం విఫలమైనట్లే కదా? మరి ఇంకా ఎందరు బలికాసున్నారో. దక్షిణ ప్రాంతంలో జరిగే ఈ విద్రోహ చర్యలను అరికట్టక పోతే ఆందోళన జరుగక పోతే, ప్రజలు స్పందించక పోతే భవిష్యం ఏమిటి ?

సేకరణ :
- ప్రమోద్ వళసంగర్

తాలిబాన్ చే 'పెద్ద బుద్ధ' శిల్పాన్ని కూల్చివేసే చర్యను విహెచ్పి తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నది.

న్యూఢిల్లీ : బైమిన్ ప్రావిన్స్ ఆఫ్గానిస్తాన్ లోని 'పెద్దబుద్ధ' విగ్రహాన్ని ఇస్లామిక్ తాలిబాన్ ప్రభుత్వము నాశనము చేయతలపెట్టిన ఘాతుక చర్యను విహెచ్పి తీవ్రంగా నిరసిస్తున్నది.

ఇస్లామిక్ చర్యగా పేర్కొన బడుతున్న ఈరాక్షస తాలిబాన్ విధానాన్ని, శ్రీ ఓంకార్ భావే తీవ్రంగా దుయ్య బట్టూ తన ఆందోళనను వ్యక్తం చేసినారు.

55 మీటర్ల ఎత్తు కలిగి వున్న ఈ చక్కని బుద్ధ విగ్రహం పురాతనమైన "సిల్క్ రోడ్" లో పెద్ద బజారు కూడలిలో వున్నది. దీన్ని కనిష్కరాజు నిర్మించినాడు. దర్భనార్థమై శతాబ్దాలుగా ప్రపంచం నలుమూలలనుండి యాత్రికులు వచ్చి వెళ్లేవారు. ఈ విధానము ఈ దేశాన్ని ఇస్లాం మతస్తులు ఆక్రమించుకునే వరకు నిరాటంకంగా కొనసాగింది.

ఈ విగ్రహమే కాక ఇక్కడ ఇతర శిల్పాలు రమ్యంగా చెక్కబడి, చరిత్ర కారులకు కావలసినంత అమూల్య చారిత్రక సమాచారాన్ని అందించే విశేషాలు కూడ వున్నవి.

బాబ్రిమసీదు కూలిపోయినప్పుడు మొసలి కన్నీరు కాల్చిన సెక్యూలర్ సిద్ధాంతీకులు ఎవరూ ఇప్పుడు పెదవి విప్పడం లేదు. శ్రీభావే వారితో ఇస్లామిక్ దుశ్చర్యను తీవ్రంగా ఖండించమని కోరినారు.

ఇస్లామిక్ స్వాతంత్ర్యము అంటే, ఇతర మతస్తుల భావ, నమ్మకాల ద్వంసమే అని అర్థం క్లుప్తమై ప్రపంచంలోని ఇతర మతస్తులెంతో చాలా జాగ్రత్తతో వ్యవహరించే అవసరము, సమయము అనన్యమైనదని అర్థము అని విహెచ్పి ప్రవక్త ఆందోళన వ్యక్తం చేసినారు.

(మీ.ఫో)

దురాక్రమణదారులు మందిరాల స్థానంలో

నిర్మించిన కట్టడాలు

ఉల్లే

కువ్వతుల్ ఆలం మసీదు, 1198 క్రీ.శ. మెహరాబీ (మిహిరవల్ల ముస్లిం పాలనలో మెహరాబీ అయింది.),; కుతుబ్మినార్, మెహరాబీ, షంషేద్దీన్ ఇల్తుత్మిష్ మసీదు, 1235 క్రీ.శ., మెహరాబీ,; షేక్ కుతుబుద్దీన్ బక్తియార్ కాక దర్గా, క్రీ.శ. 1236, మెహరాబీ,; జహాజ్ మహల్, మెహరాబీ,; అలాయీ దర్వాజా, మెహరాబీ,; అలాయీ మీనార్, మెహరాబీ,; అల్లావుద్దీన్ ఫిల్దీ మసీదు, మద్రాసా, మెహరాబీ,; గియాసుద్దీన్ బాల్బన్ మసీదు, మెహరాబీ,; షేక్ ఫజులుల్లా మజార్ (సమాధి), జమాతీ కమాల్ మసీదు,; మాఢీ మసీదు, మెహరాబీ,; సుల్తాన్ షంషుద్దీన్ ఇల్తుత్మిష్ కొడుకు ససీరుద్దీన్ మసీదు, క్రీ.శ. 1231 సుల్తాన్ గఢీ,; బాబరీ మసీదు, క్రీ.శ. 1528 పాలమ్,; బేగంపూర్ మసీదు,; కాలాసరాయ్ మసీదు, బేగంపూర్,; షేక్ నజీబుద్దీన్ ముత్తక్కల్ చిష్టీ మజారు, క్రీ.వ. 1272, బేగంపూర్,; గియాసుద్దీన్ తుగ్లక్ మసీదు, తుగ్లకాబాద్,; షేక్ ససీరుద్దీన్ చిరాగ్ - ఇ - దేహులీ దర్గా, క్రీ.శ. 1356,; బహాల్ తోత్ షేక్ మసీదు,; షేక్ నిజాముద్దీన్ చిష్టీ దర్గా, జమాత్ ఖానా, క్రీ.శ. 1325 నిజాముద్దీన్,; కిలామసీద్,; చానల్ పంబా (64 స్తంభాల గుడిని మసీదుగా మార్చటం జరిగింది), నిజాముద్దీన్,; ఖాన్ - ఇ - జహాన్ తిలాంగనీ మసీదు, నిజాముద్దీన్,; నిజాముద్దీన్ బెలియా చిల్లా, నిజాముద్దీన్,; లాల్ మహల్, నిజాముద్దీన్,; ఫిరోజ్ షా తుగ్లక్ మసీదు, మద్రాసా, హజ్జాఖాన్,; రాధీ పాతీకా మసీదు, హజ్జాఖాన్,; బిర్హా కా గుంబద్, హజ్జాఖాన్,; ఛోలీ బేర్ నంకరీ గుమ్మద్, హజ్జాఖాన్,; నీలీ మసీదు క్రీ.శ. 1550 - 6 హజ్జాఖాన్,; ఈర్లా క్రీ.శ. 1404, హజ్జాఖాన్,; బాగ్ - ఇ - ఆలంకా గుంబద్, క్రీ.శ. 1501, హజ్జాఖాన్,; ససీరుద్దీన్ ముబారక్ గజనీకా మసీదు, క్రీ.శ. 1234-35, హజ్జాఖాన్,; షేక్ కబీరుద్దీన్ బెలియా మసీదు (దీనినే లాల్ గుంబద్ అని కూడా అంటారు) క్రీ.శ. 1397, మాలవీయ నగర్,; షేక్ అల్లావుద్దీన్ మజార్, క్రీ.శ. 1507, మాలవీయ నగర్,; షేఖ్ యూసుఫ్ కల్తత్ మజార్, క్రీ.శ. 1527, మాలవీయ నగర్,; మహ్మద్ షా మసీదు, లోడి గార్డెన్,; బదా గుంబద్ మసీదు, క్రీ.శ. 1494, లోడి గార్డెన్,; శిశి గుంబద్, లోడి గార్డెన్,; సికందర్ లోడి మసీదు, లోడి గార్డెన్,; షేర్షాగ్, పురానా ఫిల్లా,; కలాశీ కుహనా మసీద్ పురానా ఫిల్లా,; ఖైరుల్ మంజిల్ మసీదు, పురానా ఫిల్లా,; కాలీ మసీదు, తుర్క్ మనగ్,; రజియా సుల్తానా మసీదు, షాజహానాబాద్,; జామి మసీదు, భోజల్ పహాద్,; జైనతుల్ మసీదు (ఘలామసీదు), షాజహానాబాద్,; షాతుర్క్ మన దర్గా, షాజహానాబాద్,; షా ఆలం మజార్, మసీదు, నజీరాబాద్,; కాలేఖాన్ కీ గుంబద్, భూరేఖాన్ కీ గుంబద్, ఛోలే ఖాన్ కీ గుంబద్, బడేఖాన్ కీ గుంబద్, సౌత్ ఎక్స్ ట్రెన్స్,; ముబారక్ షా మసీదు, కోల్ టా ముబారక్ పూర్,; కుష్మ మహల్, తీన్ మూర్తి,; సుందర్ బుక్రే, సుందర్ నగర్,; జామి మసీద్, ఫిరోజ్ షా కోల్ టా,; అబ్దుల్లీ మసీద్, తిలక్ బిట్టి,; రోషనారా బేగం మసీదు,; మాలా ప్రమహల్,; బూలీ మరియారా మహల్,; కదమ్ శరీర్,; చాబుర్ మసీదు,; పీర్ గాయబ్,

(గత సంచిక తరువాయి - 8)

- రాష్ట్రకవి డా॥ ఓగేటి అచ్యుతరామశాస్త్రి

అప్పుడు చెన్నైజనము నందలి పత్రికలన్నిఁ జూడగాన్
గొప్పగనాంగిలేయులను గూర్చి సాగడల జమ్ముచున్నెదో
చొప్పున రాజకీయముల జోరునఁ జోక్కును సాగుచుండగా
నొప్పుని టంగుటూరి యొక యుత్తము పత్రికనడ్చి బూనెడున్

శ్రీ ముట్నూరియు, కాశినాథునియు, నాశ్రీ మాన్ ప్రకాశయంబుకున్
తామెంతేనియుఁ బేరణంబగుచుఁ జేత్రెనంత సాయంబిడన్
శ్రీ మాన్ రాజజేశ ముపితృమ దియున్ చేదోడు వాదోడుగాన్
నామంబొత్పిటి నిర్ణయించుకొనెనా నందంబు యేసాఱగన్

పత్రిక నిర్వహించుటకు వల్లినడబ్బది లక్షలాదిగన్
మిత్రుల మాట సాయమున మిత్తిలి నేర్చుగఁ గొంతమేఱకున్
పతము సాక్ష్యముల్ మొదలు పద్మతులందునఁ గొంతమేఱకున్
చిత్రముగా గఁజేకుటెను, చెప్పగనీటికి సొంతపైకమున్

అదియ న్వరాజ్య పత్రిక, మహాత్ముని, కాంగ్రెసు యాశయంబులన్
పదిలముగాగ దేశమునఁబాడుకొనంగను జేయుపూన్కితోన్
పదియును తొమ్మిదిన్నవలి భాగమునందున నిర్వదొత్పిటన్
పదపడి యుక్తబర్ చివర ప్రద్రుమంబుగ వెల్లఁజూచెడున్

అరసమునందు నాంగ్రమున నాంధ్రమునందిటు మూడు భాషలన్
ఉరపడి పర్వదన్నులుకు లెత్తుచు మిత్తిలి సుందరంబుగన్
సరసపు మూల్యముంచుచును చక్కగఁ బత్రిక వేయుండగాన్
గరము గరంబుగన్ ప్రతులు కమ్మగఁ జెల్లుచునుండె రోజునున్

మదరాస్ రాష్ట్రము నందెగాదు; మీటియామాగాణ మందంతటన్
మదికింపై జను పత్రికంచు జన సామాన్యంబు భావించుచున్
ఉదయంబందునె పత్రికార్థముయి యత్కుత్సాహమున్ జూపుచున్
ఎదురుండెన్నుల చూచుచుండెరనగానే మంత యాశ్చర్యమా!

మోతీలాలుడు పత్రికల్ జదివితామోహాత్ముడై యొప్పుచున్
భాతాదారుని వోలె మాటుచును పైకంబంపె చందాయనన్
ఆతాలుకగు పైసలన్ని పదివేలల్లానికన్ దానునా
మోతీలాలుకు పత్రికందున దగన్ మోతాడు నాలానిడెన్

అలరాజాజియు, శ్రీ ప్రకాశమును, తానూర్లోదముప్పాంగగాన్
అలకల్లావతి కాంగి రెనునభలోనాగాంధీ జీ సన్నిధిన్
కలిసింగూర్చిని పత్రికన్ గుటిచి సాకల్యంబుగాఁ దెల్చగన్
కలగనంచుచు సంతసింపె భరి! యాగాంధీజితానంతయున్

ఈగతిఁ బత్రికన్తుడడు యిబ్బడిముబ్బడి వేడిపొంగులన్
దోగుచు, నేర్చుమేఱగను దొడ్డ మనంబున నడ్చుచుండగాన్
బాగును నోగునున్ గనని బాబులు కొండఱు యేమిచెప్పిరో!
యేగతిఁ జేసిరో! తెలియ దేఱికి! వచ్చెనుకష్టమత్రఱిన్!

పరగన్ గాంధీజి యొక్క నాడుడెవ “నావార్తా మహా పత్రికన్
మరుమాటాడక నిర్వివేయుమని”. యామాన్యాత్మునాయాజుచే
బరువెత్తెన్ యెడటంగుటూరికిక సాబాలయ్యో దేహంబునున్
అరికాల్ మంటది నెత్తికెక్కినటు తానారాటమున్ జెంద సో!

అతడు ప్రసిద్ధి కెక్కిన మహామహితాత్ముడౌను గాక, తా
నతనికీలోబడన్ వలసినట్టి యొకానొక డౌనుగావుతన్
సతతమహాప్రయత్నమున సాగుచు వచ్చిన యుజ్జ్వలైన, యీ
జతనము నాపుణ్యమును చెప్పగ నొప్పునె యేరకేనియున్

స్వార్థంబున్ తను కోరిగాడు; మఱియీ సాబర్యతీమానికా
ర్యాక్షంబై తను చేయునట్టి కృషియో, యాధార్థ్యమెంచంగదే
శార్థంబైచను కార్య మిద్ది, మఱితా శాసనవ నేలంచు తా
ప్రార్థించెన్ తగగాంధిజీని బహుధా ప్రాధేయ పూర్వంబుగాన్

మునుగాంధీజీయు దక్షిణాఫ్రికలో మోముధ్యంబుగాన డుచున్
ఘనమైయొప్పిన వారపత్రికను, మోకాలోడ్డి మాన్పించు నా
కనికారం బినుమంత లేని ప్రభుత్వన్ గర్హించడో తాను, నా
గుణపాఠంబిప్పుడేడ బోయే? ననుచున్ గూటించెదాగాంధీనిన్

ప్రజల మహాను భావమున వర్తిల్లినర్థిలుచున్న పత్రికన్
బుజువగుకారణంబు వివరింప కనిట్లుల నాపివేయుచోన్
ప్రజలు యసోహలంబడి యభాండము వేయుట నిశ్చమంచు, గాం
ధిజీకి వచించెదానుగ సుదీర్ఘములౌ తమ చర్చలందునన్

“తానునిమిత్త మాత్రుడు, యధార్థమునారయ మందియే ప్రభుత్వ
మానుగ వారి ప్రాపునను మాడట మూడగు లక్షలేర్పడెన్
దానిని మూల కోశముగ దాచితి మంచిగ పత్రికార్హమై
కాన మహాత్మా! నావలనగాడు “స్వరాజ్య” ను నాపుణ్య జేయగన్”

వందొందల యిర్వదిన్ మఱియు నాపైరెండు వర్షంబులన్
గాంధీజీ తొలిసారిగానుడువగన్ కాదంచుదా బల్కగన్
కందెన్ గాంధీజీ, యంతః బోక కదవంగంబునె రెండేండ్లకున్
వందెంబొడ్డన మూద్రమాఱి, యదియున్ బాహోటమయ్యేన్ భువిన్

మొత్తము మీద పత్రికకు ముప్పది వాటిలె నాటినుండియున్
వత్తిడి యొక్కవౌకతన వందురుచున్న ప్రకాశమంతటన్
సత్తువగూడ దీసికొని సాగుచునుండెను సాంతబాటలో
నత్తటి కోట్లకేసులని యడ్డము వచ్చె మఱింతః బీడగన్

మోహన్ దాసుడు, టంగుటూరియు, మహామోమాట ముక్తంబు రాన్
బాహోటంబుగ మాటలాడు కొనునాభాగ్యంబుకుందప్పుచున్
ఊహింపంగనురాని చిక్కులనహా ఓరీతిగల్గింపంగాన్
ఆహా! బుద్ధిదదీయమార్గ చరులం దారాలమేపాఱగన్

నదియున్ దొమ్మిది వందలేండ్లవయ మున్నె రెండు వర్షంబునన్
ఎడలో బాకును గుమ్మినట్లుగుచు దానేదేని లేకుండగన్
శిథిలంబయ్యె “స్వరాజ్య” నందదది నిశ్శేషంబుగా తానహా!
అదియుంగాక, గతించె భార్యను మాయమ్మంతదుఃఖంబునన్

అతడు జనించే పేదల గృహంబున యుందుననాణి ముత్యమై
సతతమహా ప్రయత్నఫల సాయమనంగను పొందె సంపదల్
అతడు త్యజించె వృత్తిని మహాధన రాసుల దేశ సేవకై
సతతదరిద్రుడై, సరిగ శర్చుని బోలిన నర్దుడోయనన్!

మిథో విఘ్నానా ఉపయన్తు మృత్యుమ్ అథ. 8-8-21

పరస్పరము వైరవిరోధములు చూపించుకొనువారు, కలహించువారు మృత్యుముఖమున బడుచున్నారు. వేదభక్తుడు అందరిప్రేమకు పాత్రుడు కావలెనని - భగవంతుని ప్రార్థించుచున్నాడు.

ప్రియం మాక్ష్మణ దేవేషు ప్రియం రాజసు మాక్ష్మణు

ప్రియం సర్వస్య సశ్యత ఉత శూద్ర ఉతార్యే అథ. 19-62-1

ఓ దేవా! విద్వాంసుల ప్రేమకు పాత్రుడనుగా చేయుము రాజులకును ప్రియుడనగునట్లు ఆశీర్వదింపుము. నన్ను చూచునట్టి ఆర్యులకు అనార్యులకు, శూద్రులకును ప్రేమపాత్రుడనుగా చేయుము.

విక్టర్ హ్యూగో చెప్పినట్లు

Life is a Flower of which love is the honey "Victor Hugo"

జీవితము పుష్పముతో సమానము. ప్రేమ అందున్న మధువు. ఈ మధువును ప్రోగుచేయుమని వేదము మనకు ఉపదేశించుచున్నది. ఎంతటి పునీతమైన భావనయో చూడుము.

దృతే దృగ్గంహ మా మిత్రస్య మా చక్షుషా

సర్వాణి భూతాని సమీక్షంతామ్

మిత్రస్యాహం చక్షుషా సర్వాణి భూతాని సమీక్షే

మిత్రస్య చక్షుషా సమీక్షామహీ మజా. 36-18

సమస్త దుఃఖములను, అజ్ఞానమును, అంధకారమును నివారించు మహాప్రభూ! నన్ను దృఢవంతునిగా చేయుము. ప్రపంచమున గల సమస్త జీవులు నన్ను మిత్రునిగా చూచునట్లు దయచూపుడు. నేను సకల ప్రాణులను మిత్రులవలె చూచునట్లు అనుగ్రహింపుడు. మేమందరము - ఒకరిని మరొకరు మిత్రుల వలె చూచుకొందుముగాక. పరస్పరము ప్రేమ దృష్టితో చూచుకొనుచున్నందున గలుగు ఫలితమును గురించి వేదమిట్లు చెప్పుచున్నది.

యస్తస్సర్వాణి భూతాన్యాత్మన్వేదానుషశ్యతి|

సర్వ భూతేషు చాత్మానం తతో నవినిశ్చిత్తితి|| యజు. 40-6

సర్వ ప్రాణుల సుఖదుఃఖములను, లాభనష్టములను తనకువలె చూచువాడు ప్ర-కృతి మొ|| సమస్త పదార్థములందు పరమేశ్వరుడు వ్యాపించి యున్నాడని తెలిసినవాడు సంశయములకు దూరముగా నుండును.

నదులందు, సరస్సులందుగల నీరు సర్వధాతువులకు, లవణాలకు, ఓషధివనస్పతులకు నిలయుం. నీటిని ఆశ్రయించే సర్వప్రాణులు జీవిస్తున్నవి. జలములేనది ప్రాణిసృష్టిలేదు. కనుక నీరే మొదట సృజించబడినదని, ఇతర భూతసృష్టితరువాత జరిగినదని మన స్మృతిగ్రంథములు తెలుపుతున్నవి.

అప్పుడే సోమో అబ్రవీ దక్షర్విశ్వాని భోషణా

అగ్నించవిశ్వశంభువ మాపశ్చ విశ్వభోషణీ॥

- ఋగ్వేదం. 1.23-20

సర్వోషధులును, ప్రపంచానికి మంగళకారకుడు అయిన అగ్నియు జలములందు కలవని మంత్రదృష్టకు సోముడు చెప్పెను.

“ఓ జలములారా! రోగనివారణకై నాదేహము, ఓషధులను నింపుడు, సూర్యుని చూచుటకై మేము ఎల్లవేళల రోగరహితులము అగుదుము గాక! (ఋ.1.23-21) అని ఋషులు జలములను ప్రార్థించడం వలన రోగనివారణకై నీటిని, సూర్యరశ్మిని ఆశ్రయించడం ఎంత ప్రాచీనమో మనకు తెలుస్తున్నది.

“ఘృత్రికే దేహి మే పుష్టిం త్వయి సర్వం ప్రతిష్ఠితమ్”

‘ఓ ఘృత్రికా! నీయందు ఓషధులు, వనస్పతులు, ధాతువులు మొదలైనవన్నీ నిలిచియున్నవి. కావున నీవు నాకు పుష్టిని ఒనగూడు అంటూ మట్టితో స్నానం చేయవలెనని స్మృతివాక్యాల తెలుపుతున్నవి.

అప్పుడప్పుడ సమానమైన శరత్కాల మందలి నీటియొక్క మహిమను చరకసంహిత రూపిధంగా ప్రశంసించింది.

దివా సూర్యాంశుసంతప్తం నిశిచంద్రాంశు శీతలం
చాలేన పక్షం నిర్దోషం అగస్త్యేనావీసీకృతం
పహంసోదకమితి భ్యాతం శారదం విమం శేచి
స్నాన పానా గోహేషు హితమంబు యథామృతమ్॥

VI. 45:46

పగలు సూర్యకిరణాలచే కాగి, రాత్రిపూట వెన్నెలతో చల్లబడి, కాలప్రభావంతో పక్షమై, దోషరహితమై, అగస్త్యునక్షత్రకాంతి ప్రసారంతో నిర్దోషమై, స్వచ్ఛము, శుచియు అయిన శరత్కాల మందలి నీరు హంసోదకమగు పేర ప్రసిద్ధమైనది. ఈ జలంస్నానపానాదులకు, ఈదుటకు యోగ్యమై అమృతము వలె హితకరమైనది.

ఈ విధంగా ప్రకృతి గతమైన నదులందు, వాయువునందు, వృత్తికయందు, చంద్రసూర్యనక్షత్రాదులందు, ఓషధివనస్పతులందు దివ్యత్వాన్ని దర్శించి, సేవించి, వాటిని నిత్యజీవితంలో చికిత్సాదులద్వారా పద్వినియోగం చేసుకొనే సంప్రదాయం మన భరతసర్వంలో అతిప్రాచీన కాలంనుండి వస్తున్నది.